

Päiväys
9.4.2025

Diaarinumerot
351/03.04.04.04.23/2023,
368/03.04.04.04.23/2023,
384/03.04.04.04.23/2023

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

9.4.2025

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **16.4.2025**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 9.4.2025 nro 413/2025, valitus maa-aineslupa ja ympäristölupa-asiassa, asia koskien muutoshakemusta, Tuusula.

Luvan hakija

Seepsula Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **9.4.2025- 16.5.2025** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **16.5.2025**.

Datum
9.4.2025

Diarienummer
351/03.04.04.04.23/2023,
368/03.04.04.04.23/2023,
384/03.04.04.04.23/2023

OFFENTLIG KUNGÖRELSE

Vasa förvaltningsdomstols beslut i ett besvärssärende enligt marktäcktslagen och miljöskyddslagen

Dagen då kungörelsen har publicerats på Vasa förvaltningsdomstols webbplats

9.4.2025

Dagen för delfående av beslutet

Enligt 62 a § 3 momentet i förvaltningslagen anses delfåendet ha skett den sjunde dagen efter publiceringstidpunkten.

Dagen för delfående av beslutet är **16.4.2025**.

Ärende

Vasa förvaltningsdomstols beslut 9.4.2025 nr 413/2025 om besvär i ett marktäckstillståndsärende och miljötillståndsärende, som har gällt ändringsansökan, Tusby.

Den som ansöker om tillstånd

Seepsula Oy

Hur kungörelsen och beslutet hålls offentligt tillgängliga

Denna kungörelse och beslutshandlingen hålls offentligt tillgängliga under tiden **9.4.2025- 16.5.2025** på Vasa förvaltningsdomstols webbplats på adressen

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Anvisningar för överklagande och besvärstiden

Anvisningar för hur man överklagar finns i den del av beslutet som gäller överklagande samt i den besvärsanvisning som finns som bilaga till beslutet. Besvärstidens sista dag är **16.5.2025**.

09.04.2025

Dnrot

351/03.04.04.04.23/2023,

368/03.04.04.04.23/2023,

384/03.04.04.04.23/2023

Asia

Valitukset maa-aines- ja ympäristölupa-asiassa

Valittaja

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Luvan hakija

Seepsula Oy

Päätös, josta valitetaan

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 20.2.2023 (14.2.2023 § 21)

Ympäristölautakunta on muuttanut ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajan tekemän hakemuksen perusteella Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 8.6.2021 § 60 myöntämää Seepsula Oy:n lainvoimaista yhteislupaa. Lainvoimaisen luvan muutos on myönnetty hakemuksen mukaisesti ja seuraavin muutetuin lupamääräyksin (määräykset 4, 19, 34, 40 ja 44). Muilta osin lainvoimaisen yhteislupapäätöksen mukaiset lupamääräykset ovat jääneet muuttumattomina voimaan. Ympäristölautakunta on myöntänyt Seepsula Oy:lle ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen aloitusluvan.

Muutetut lupamääräykset määräykset 4, 19, 34, 40 ja 44 kuuluvat seuraavasti:

Ottamisalue, tuotantomäärät

4. Alueella saa murskata kiviainesta lupahakemuksessa esitetyn nykyisen kiviainestehtaan aikana enintään 3 400 000 tn/v, josta enintään 2 500 000 tn/v voidaan tuoda toiminta-alueen ulkopuolelta. Alueella saa murskata kiviainesta lupahakemuksessa esitetyn uuden kiviainestehtaan aikana enintään 5 000 000 tn/v, josta enintään 2 500 000 tn/v voidaan tuoda toiminta-alueen ulkopuolelta.

Melu, pöly ja päästöt ilmaan

19. Varastokasat sekä alue, jolla työkoneet ja kuljetuskalusto liikkuvat, ja toiminta-alueella oleva tiestö on hoidettava siten, että pölyäminen jää mahdollisimman vähäiseksi. Varastokasojen, alueen ja teiden pölyntorjunnassa on tarvittaessa käytettävä vettä. Pölynsidonnassa voidaan käyttää suolaa vain se määrä, mikä on tarpeen riittävän pölyntorjuntatuloksen saavuttamisessa. Suolan käyttömäärät eivät saa ylittää muutoshakemuksen suolaselvityksessä (Sitowise 5.5.2020) esitettyjä käyttömääriä. Suolan käyttö pölyntorjunnassa edellyttää suolauksen pinta- ja pohjavesivaikutusten tarkkailua.

Valvonta ja tarkkailu

34. Toiminnan vaikutuksia alueen pinta- ja pohjavesiin sekä lähimpien talousvesikaivojen veden laatuun ja pinnankorkeuteen on tarkkailtava hyväksytyn tarkkailusuunnitelman mukaisesti. Yhteislupapäätöksessä 8.6.2021 § 60 hyväksytty pinta- ja pohjavesien sekä lähimpien talousvesikaivojen tarkkailusuunnitelma ”Seepsula Oy, Senkkerin kiviainestehdas, pinta- ja pohjavesien tarkkailusuunnitelma, päivitetty 26.4.2021” tulee päivittää siten, että se ottaa huomioon myös muutetun lupamääräyksen 19 mukaisen pölyntorjuntaan käytetyn suolan.

Tarkkailusta saadun tiedon perusteella tulee arvioida vuosittain tarkkailuohjelman muutostarpeet ja tarkkailuverkoston riittävyys. Tarkkailusta saadun tiedon perusteella tulee lisäksi arvioida joka viides vuosi toiminnan mahdolliset pitkäaikaisvaikutukset ympäristön pohjavesiolosuhteisiin, kuten virtauskuvaan ja pohjaveden laatuun sekä Päijännetunneliin. Arvioinnissa tulee käyttää tarkkailusta saadun tiedon lisäksi lupahakemuksessa esitettyjä kallio- ja pohjavesiselvitystietoja sekä lupamääräyksen 38 mukaisia selvitystietoja. Tarkkailutietojen perusteella tehdyt arviot ja mahdolliset muutostarpeet on esitettävä vesitarkkailun vuosiraporteissa. Tarkkailuohjelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa.

Pohjaveden ja pintaveden sekä kaivoveden tarkkailutulokset on toimitettava kuukauden kuluessa tulosten saamisesta valvontaviranomaiselle, Uudenmaan ELY-keskukselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Yksityisten kaivojen osalta pohjaveden tarkkailujen tulokset on toimitettava myös tarkkailun piiriin kuuluvien kaivojen omistajille.

Pohjaveden ja pintaveden sekä kaivoveden tarkkailun vuosiraportit tulee toimittaa vuosittain maaliskuun loppuun mennessä valvontaviranomaiselle, Pääkaupunkiseudun Vesi oy:lle, Uudenmaan ELY-keskukselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille.

40. Yhteisluvan haltijan tulee säännöllisesti vähintään kaksi (2) kertaa vuodessa tarkistaa seuraavat maa-ainesten ottoon liittyvät asiat ja tehdä niistä merkintä maa-ainesten ottoa koskevaan työmaapäiväkirjaan.
- ottamis- ja ottoalueen suojarakenteiden ja merkintöjen kunto;

- valvontaa varten tarvittavien rakenteiden ja merkintöjen kunto;
- ympäristövaikutusten tarkkailuun liittyvien rakenteiden ja merkintöjen kunto;
- vesien johtamiseen ja käsittelyyn liittyvien rakenteiden kunto;
- alueelta johtavien kuivatusojien kunto;
- polttoainesäiliöiden ja niiden sijoituspaikan sekä työkoneiden huoltoalueen kunto, siisteys ja maaperän puhtaus (vähintään aistinvarainen arvio);
- jätehuollon järjestämiseen liittyvien rakenteiden kunto ja siisteys; ja
- pölyntorjuntaan liittyvät suolausajankohdat.

Luvan haltijan tarkastuksessa havaitut epäkohdat tulee korjata mahdollisimman pian ja tarvittaessa niistä tulee ilmoittaa valvontaviranomaiselle. Työmaapäiväkirjaan tulee merkitä tehdyt korjaustoimenpiteet ja niiden ajankohta.

Raportointi ja ottamisilmoituksen tekeminen

44. Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava valvontaviranomaiselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- alueella louhitun kiviaineksen kokonaismäärä (m³, tn);
- alueelle jalostettavaksi tuodun louheen määrä (m³, tn) ja laadun-/puhtauden valvontatiedot;
- jalostetun (murskatun) louheen määrä (m³, tn);
- tiedot alueelta pois toimitetun murskeen määrästä;
- tiedot varastossa olevasta murskatun ja murskaamattoman kiviaineksen määrästä vuoden lopussa;
- selvitys meluvallien rakentamistilanteesta ja meluvalliin käytettyjen louheen ja pintamaan määrät;
- alueelle tuodun maa-aineksen määrä (m³, tn), tuontikohteet ja selvitys tuodun maa-aineksen puhtaudesta sekä perustelut tuontitarpeelle;
- yhteenveto louhimon ja murskaamon toiminta-ajoista;
- polttoaineiden kulutusmäärätiedot,
- yhteenveto jätekirjanpidosta;
- lupamääräyksissä edellytettyjen tarkkailujen tulokset;
- tiedot ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä häiriötilanteista ja onnettomuuksista sekä suoritettut toimenpiteet niiden osalta;
- tiedot suoritetuista huoltotoimenpiteistä; ja
- pölynsidontaan käytetyn suolan määrä.

Perustelut

Tosiseikat ja johtopäätökset

Muutos lainvoimaiseen yhteislupapäätökseen koskee nykyiselle kiviainestehtaalte yhteislupa-alueen ulkopuolelta tuotavan kiviaineksen määrän kasvattamista lainvoimaisessa yhteislupapäätöksessä hyväksytystä 50 000 tonnista 2 500 000 tonniin vuodessa. Muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsulan kiviainestehtaalte, jolloin louheen vastaanotolla ei ole vaikutusta alueelle suuntautuvaan liikenteeseen. Muutos mahdollistaa kuitenkin myös muualla irrotetun kiviaineksen vastaanottamisen nykyiselle tuotantoalueelle, jolla on vaikutusta myös kiviainesalueen ulkopuolella tapahtuvaan liikennöintiin.

Liikennöinti kiviainesalueelle tapahtuu vilkkaasti liikennöidyn yleisen tieverkoston (Myllykyläntie, Katriinantie) kautta. Muutoslupahakemuksessa esitetyissä melumallinnuksissa työmaaliikenteen vaikutus louhoksen lähialueella olevien asuinrakennusten melutasoon on arvioitu vähäiseksi lukuun ottamatta etäällä varsinaisesta luvanvaraisesta toiminnasta sijaitsevia liikenneväylän välittömässä läheisyydessä olevia asuinrakennuksia. Meluselvityksissä esitettyjen melukäyrien perusteella muutoslupahakemuksessa esitetyn ulkopuolelta tuotavan kiviaineksen liikennesuoritteiden kasvun ei katsota aiheuttavan sellaisia melu-, pöly- tai värinävaikutuksia toiminta-alueella, jonka perusteella muutoslupahakemus olisi tullut hylätä. Ulkopuolella syntyvän kiviaineksen muutettu vastaanottomäärä nykyiselle kiviainestehtaalte vastaa lainvoimaisessa yhteislupapäätöksessä uudelle kiviainestehtaalte ulkopuolelta tulevaa kiviainesmäärää.

Tämä päätös ei tuo muutoksia alueella vuosittain louhittavaan tai murskattavaan kokonaiskiviainesmäärään, otto-, ottamis- tai suunnittelualueen kokoon, toiminta-aikoihin, melusteisiin tai murskauskaitosten sijaintiin. Seepsula Oy:n muutoshakemuksessa esitetyt selvitykset ovat olleet riittäviä lupaharkintaa ja siihen liittyvien lupamääräysten antamista varten (YSL 39 §).

Luvan voimassaolo

Lupapäätös on voimassa 21.7.2041 asti. Päätöksen voimassaolo on yhtenevä lainvoimaisen yhteislupapäätöksen 8.6.2021 § 60 kanssa.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. [REDACTED] ovat vaatineet, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja että aloituslupan täytäntöönpano kielletään. He ovat muun ohella esittäneet, että nykyisestä murskaus- ja muusta toiminnasta aiheutuvan muun muassa huomattavia melu- ja värinähaittoja erityisesti räjähdysten seurauksena heidän omistamilleen kiinteistöille.

2. [REDACTED] on vaatinut, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätös kumotaan. Toissijaisesti on vaadittu, että päätös kumotaan ja asia palautetaan ympäristölautakuntaan uudelleen käsittelyyn. Lisäksi on vaadittu, että aloituslupan täytäntöönpano kielletään ja että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta korvaa valittajan oikeudenkäyntikulut täysimääräisesti laillisine korkoineen.

Perustelut

Päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä. Päätöksentekijä on ylittänyt toimivaltansa. Päätös on ollut lainvastainen. Asian käsittely on ollut puutteellista. Hakemuksesta puuttuvat selvitykset ja kartat niistä alueista, joilta muualta tuotava kiviaines haetaan ja mitä reittejä pitkin kiviaines tuodaan kiviainestehtaalalle. Seepsula Oy:n hakemuksen mukaan Seepsula Oy:n tarkoituksena on tuoda viereisiltä alueilta kiviainesta murskattavaksi Senkkerin alueella. Hakemuksessa ei ole esitetty, mitä viereisiä alueita hakemus koskisi. Lautakunta ei ole selvittänyt asiaa ja siten laiminlyönyt selvittämisvelvollisuutensa.

Ruotsinkylä-Myllykylä II –osayleiskaava ei ole ajantasainen. Alueelle ollaan laatimassa Kiila-Senkkerinmäki-kiertotalousalueen ja Seepsulan eteläosan yleissuunnitelmaa Vantaan kanssa yhteistyönä, josta tiedot puuttuvat. Suunnittelualueella ei ole asemakaavaa tai maankäyttö- ja rakennuslain 53 §:n mukaista rakennuskieltoa asemakaavan laatimista varten. Alueelle on tehty myönteisiä suunnittelutarveratkaisuja, joiden ratkaisutiedot puuttuvat.

Muutosta koskevalla toiminnalla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotka kohdistuvat huomattavassa määrin sijaintikuntaa laajemmalle alueelle. Valtion viranomaisen olisi pitänyt ratkaista asia ympäristönsuojelulain 34 §:n nojalla. Yhteislupa olisi pitänyt käsitellä kokonaisuudessaan uudelleen. Sitä ei voi ratkaista erillisenä ja yksittäisenä asiana.

Hakemusta käsiteltäessä ei ole huomioitu ja tarkasteltu sitä, onko haetuilla muutoksilla ollut vaikutusta voimassa olevan luvan sisältöön kokonaisuutena. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 25 ei ole ollut riittävä ja se on epäselvä. Lupamääräyksessä ei voi viitata hakemukseen. Kiviaineksia tuodaan valtavat määrät muualta. Kiviainesten tuontia koskevat määräykset puuttuivat aikaisemman luvan määräyksistä ja puuttuvat myös muutoslupasta. Voimassa olevan luvan lupamääräyksiä olisi pitänyt muutoslupaprosessin aikana tarkastella ja arvioida kokonaisuutena. Päätöksessä olisi pitänyt olla kaikki lupamääräykset ja tieto siitä, miltä osin aikaisempi lupa kumoutuu. Päätös on lainvastainen.

Esteellinen henkilö on toiminut esittelijänä ja osallistunut lausunnon antamiseen Tuusulan kunnanhallituksessa. Tuusulan kunnanhallitus on antanut lausunnon asiassa 22.8.2022 § 279.

Muutoshakemus on tullut vireille 1.9.2021. Hakemusta on täydennetty 17.3.2022, 22.3.2022, 10.5.2022, 19.5.2022 ja 1.9.2022. Hakemusta on

muutettu kuulutuksen jälkeen ja muutettua hakemusta ei ole laitettu uudelleen nähtäville. Asiakirjoissa ei ole yhtenä kokonaisuutena esitetty muutoksien sisältöä eikä arvioitu sitä, ovatko kyseessä olleet sellaiset olennaiset muutokset, joiden vuoksi hakemus olisi pitänyt kuuluttaa uudelleen ja antaa asianosaisilla mahdollisuus ottaa kantaa tehtyihin muutoksiin. Myöskään uusia lausuntoja ei ole pyydetty niiltä tahoilta, joita hakemukseen tehty muutokset mahdollisesti koskivat. Asia on puutteellisesti valmisteltu. Tuusulan että Vantaan liikenneasioista vastaavilta viranomaisilta olisi pitänyt pyytää lausunnot. Asiassa ei ole annettu vastineita yksittäisiin mielipiteisiin ja muistutuksiin. Valittajaa ei ole kuultu.

Hakemuksessa tai sen liitteissä ei ole riittäviä ja ajantasaisia liikenne- ja meluselvityksiä eikä ajantasaisia luontoselvityksiä. Toiminta-alueen läheisyydessä on todettu esiintyvän äärimmäisen uhanalainen ja erityisesti suojeltava laji, lahokaviosammal. Sammaleen mahdollinen esiintyminen toiminta-alueella tulee selvittää ennen luvan myöntämistä. Päätös ei perustu riittäviin selvityksiin.

Valittajan asuinrakennus sijaitsee noin 30 metrin päässä Myllykyläntien keskiviivasta. Hakemukseen liitettyssä ympäristömeluselvityksessä 6.4.2020 todetaan muun muassa, että liikenteen vaikutus louhoksen lähialueella olevien asuinrakennusten melutasoon on vähäinen lukuun ottamatta liikenneväylän välittömässä läheisyydessä olevia asuinrakennuksia. Kiviaineskuljetukset aiheuttavat valittajan kiinteistön kohdalla jo nyt kohtuutonta räsytystä, muun muassa tärinää ja melua. Kuormia ei ole peitetty ja kuljetusten seurauksena on kulkeutunut irtomaa-aineksia Myllykyläntielle sekä pölyä valittajan kiinteistölle. Hakemuksesta ja päätöksestä puuttuvat tiedot, mitä reittejä pitkin kuljetukset on tarkoitettu järjestää. Asiakirjoista ei myöskään selviä se, miten Myllykyläntien rooli kuljetusväylänä muuttuisi, jos Katriinantiellä rajoitettaisiin raskaita kuljetuksia. Koska päätöstä tehtäessä asiaa ei ole riittävästi selvitetty, asiakirjojen perusteella ei voida arvioida, aiheutuuko toiminnasta eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n mukaista kohtuutonta räsytystä.

Päätös ja ympäristöluvassa sallittu toiminta aiheuttaa kohtuutonta räsytystä ja loukkaa siten valittajan perustuslaissa säänneltyä omaisuuden suojaa ja oikeutta terveelliseen ympäristöön.

3. *Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen* on vaatinut, että hallinto-oikeus kumoaa Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen ja siirtää asian Etelä-Suomen aluehallintoviraston käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi yhteisesti muiden Seepsula Oy:n vireillä olevien lupahakemusten kanssa, ja asiassa annetaan koko Seepsula Oy:n toiminnan osalta yksi lupapäätös ympäristönsuojelulain 41 §:n perusteella. Lisäksi on vaadittu, että hallinto-oikeus kumoaa ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen luvan aloittaa toiminta muutoksenhausta huolimatta.

Perustelut

Seepsula Oy:llä on ollut samaan aikaan valituksenalaisen päätöksen kanssa vireillä seuraavat ympäristönsuojelulain mukaiset asiat: ympäristölupa-, maa-aineslupa- ja toiminnan aloittamislupahakemus, Massaholmin kiviainesalue, Vantaa, joka on tullut vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa 9.3.2022 (ESAVI/9794/2022); betoni- ja tiilijätteen käsittelyn ympäristölupa- ja toiminnan aloittamislupahakemus, Senkkerin louhinta-alue, Tuusula, joka on tullut vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa 27.6.2022 (ESAVI/25700/2022) ja Senkkerin luoteisosan louhintaa ja maanvastaanottoa koskeva ympäristövaikutusten arviointiohjelma, Senkkerin louhinta-alue, Tuusula, joka on vireillä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksessa. Arviointiohjelma ja kuulutus olivat nähtävillä 10.10.–8.11.2022.

Seepsula Oy on 1.9.2021–27.6.2022 välisenä aikana laittanut kahdelle eri viranomaiselle vireille kolme erillistä maa-aines- ja ympäristölupahakemusta, jotka koskevat kaikki yhtä ja samaa laitosta. Lisäksi yksityishenkilö on laittanut vireille betoni- ja tiilijätteen käsittelykentän louhinnan ympäristölupa- ja maa-aineslupahakemuksen.

Seepsula Oy:n eri lupahakemusten mukaiset toiminnot ovat muun muassa kalliomurskeen tuotannon, hulevesien käsittelyn ja tarkkailun, liikenteen, jätehuollon ja energiahuollon osalta teknisesti ja toiminnallisesti erottamattomia toisistaan. Lupahakemusten mukaiset toiminnot muodostavat ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan.

Kyse on yhden toiminnanharjoittajan yhdestä laitoksesta, jolla harjoitetaan maa-ainesten ottoa ja käsittelyä sekä haetaan uutena toimintana lupaa jätteenkäsittelyyn. Vantaan Massaholmin alueella louhitaan kalliota sekä rikotaan ylisuuria lohkkareita. Louheet kuljetetaan Tuusulan puolella sijaitsevaan Senkkerin kiviainestehtaaseen jalostettavaksi. Senkkerin voimassa olevan yhteisluvan lupamääräystä 4 haettiin muutettavaksi siten, että nykyisen kiviainestehtaan aikana toiminta-alueen ulkopuolelta tuotavan louheen osuus murskattavasta kiviaineksesta kasvatetaan 50 000 tonnista vuodessa 2 500 000 tonniin vuodessa, kokonaismäärän pysyessä samana. Lupahakemuksen mukaan ”Muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsulan kiviainestehtaalla”. Muualta tuotavan louheen murskausmäärän kasvattamista on haettu, jotta Massaholmin kiviainesalueelta louhittua kiveä voidaan murskata Senkkerin nykyisessä kiviainestehtaassa.

Massaholmin louhinta-alueen louhinta on suunniteltu toteutettavaksi tasolle +18 mmp (N₂₀₀₀) ja louhinta-alueen itäreuna tulee yhtymään voimassa olevaan +18 tasoon ulottuvaan Senkkerin syvennyslouhinnan lupa-alueeseen. Louhinta toteutetaan koko alueella siten, että koko Seepsulan louhosalue louhitaan vaihtelevalta maanpinnalta tasolle +42, jonka jälkeen aluetta lähdetään

syventämään tasolle +18 asti. Massaholmin louhinta-alueella ei ole omaa tukitoiminta-aluetta, vaan toiminnassa hyödynnetään Senkkerin kiviainestehtaan ja louhimon tukitoiminta-alueita. Koko laajaa toiminta-aluetta kiertää riista-aita. Kyse on näin ollen yhtenäisestä louhinta-alueesta.

Koko toiminta-alueen hulevedet johdetaan vastaanottaviin vesistöihin ja niitä tarkkaillaan yhteisten purku- ja tarkkailupisteiden kautta. Massaholmin louhosalueen sekä betoni- ja tiilijätteen käsittelykentän hulevedet tullaan johtamaan Senkkerin kiviainesalueelle, josta ne johdetaan joko painovoimaisesti etelään Kiilinojaan, tai pumpaamalla pohjoiseen Koivistonojaan. Molempia reittejä vedet päätyvät lopulta Vantaanjokeen. Senkkerin kiviainestehtaan hulevesien laatua tarkkaillaan nykyisin kolmesta pintaveden tarkkailupisteestä ja kahdesta mittapadosta keväisin ja syksyisin. Alueella on suoritettu louhinnan ja kiviainestoinnin pohja- ja pintavesitarkkailua toiminnan alusta asti. Vireillä olevien hakemusten mukaiset toiminnot saattavat vaatia uusia käsittelymenetelmiä tai tarkkailupisteitä tai näytteenottokertoja esimerkiksi betonijätteen käsittelyn vaikutuksista huleveden pH:hon. Suunniteltujen toimintojen tarkkailusuunnitelmat sovitetaan yhteen olemassa olevan tarkkailun kanssa.

Massaholmin louhinta-alueen ja purkubetonin ja -tiilen käsittelyn hakemusselostuksissa kuvaillaan liikennettä identtisesti. Kaikki Seepsula Oy:n kuljetusautot kulkevat saman portin kautta. Kiviainestehtaan työkoneille ja liikennöitsijöille on rekisteröity omat polttoaineiden jakelupisteet. Valituksenalaisen lupapäätöksen mukaan muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsula Oy:n kiviainestehtaalla, jolloin louheen vastaanotolla ei ole vaikutusta alueelle suuntautuvaan liikenteeseen. Päätöksessä puhutaan ulkopuolelta tuotavasta louheesta, vaikka louheen kuljetus Massaholmin louhosalueelta kuntarajan yli Senkkerin kiviainestehtaalle on käytännössä laitoksen sisäistä liikennettä.

Kiilan eli Massaholmin ja Kesäkylä-Koivikon asuinalueen välisen suojavallin päälle on suunnitelmissa sijoittaa lisää aurinkopaneeleja, joista muodostuu tulevaisuudessa Seepsulan Aurinkovoimala nro 3. Aurinkovoimaloiden tuottama sähkö syötetään Senkkerin kiviainestehtaaseen, jolloin eri lupahakemusten välillä on tekninen ja toiminnallinen yhteys myös energiahuollon osalta.

Luvituksen hajauttaminen kahdelle eri lupaviranomaiselle piristaloi kokonaiskuvan toiminnasta. Valituksenalaisen päätöksen ja vireillä olevien lupahakemusten muodostaman laajan toimintakokonaisuuden ympäristövaikutusten yhtenäisen tarkastelun mahdollistamiseksi ja siten ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin vaatimusten täyttymiseksi, kaikki hakemukset tulisi käsitellä yhdessä lupaviranomaisessa. Lupamääräysten tulee olla johdonmukaisia ja yhtenäisiä, jotta niillä voidaan varmistaa, ettei Seepsula Oy:n toiminnasta kokonaisuutena aiheudu ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin kohdan 2) mukaista ympäristön pilaantumista.

Kuntaraja jakaa alueen kartalla kahtia, mutta kalliomurskeen tuotannon kannalta kyseessä on yksi laitos, joka sijaitsee kahden kunnan alueella ja jonka ympäristövaikutukset kohdistuvat kahden kunnan alueelle. Valtion ympäristöviranomaisen tulisi ratkaista asia ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 momentin 1 kohdan ja 3 momentin perusteella.

Seepsula Oy itse on todennut eri lupahakemusten mukaisen toiminnan olevan kokonaisuus. Massaholmin hakemusselostuksessa hakija on todennut, että voimassa olevan yhteiskäsittelypäätöksen (2021) mukaan koko Seepsulan louhinta-alueella syntyviä louheita jalostetaan Seepsula Oy:n nykyisessä kiviainestehtaassa ja myöhemmin lähivuosina uudessa kiviainestehtaassa sen valmistuttua. Valituksenalaisen päätöksen perusteluissa Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta yhtyy Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaoston ja Vantaan kaupungin lausunnoissa esitettyyn siltä osin, kun se koskee ongelmatilanteita usean eri viranomaisen toimiessa lupa- ja valvontaviranomaisena yhdessä ja samassa toiminnassa. Asiassa ei ole perusteita käsitellä yhtenäisen louhinta-alueen ja sille sijoittuvien muiden toimintojen lupahakemuksia kahdessa eri lupaviranomaisessa.

Laillisuusvalvonnan näkökulmasta toimivaltainen viranomainen ei ole yksiselitteisen selkeä, jos toiminta-alueella on useita lupa- ja valvontaviranomaisia. Valvontaviranomaisten yhteistyöstä riippumatta laillisuusvalvontaa tekevällä viranomaisella tulee olla lakiin perustuva toimivalta. Jos esimerkiksi eri valvontaviranomaisten valvonnassa olevan laitosalueen yhteisessä pintavesi- tai pohjavedentarkkailussa havaitaan raja-arvon ylittäviä haitta-aineiden pitoisuuksia tai muita poikkeamia, on epäselvää, millä viranomaisella on toimivalta puuttua siihen hallintopakkekeinoin. Haitankärsijöiden oikeusturvan kannalta ja ympäristönsuojelun tason parantamiseksi valvonnan sujuvuus on tärkeää. Eri toimintojen aiheuttamat melu-, värinä- ja pölypäästöt eivät myöskään katso kunta- tai toimivaltarajoja, eikä koetun haitan lähde tai päästö ole välttämättä kohdennettavissa tietyn lupapäätöksen mukaiseen toimintaan. Valvonnan yhtenäisyyden, laadun ja sujuvuuden varmistamiseksi Seepsula Oy:n toimintaa tulee tarkastella kokonaisuutena, yhdessä lupa- ja valvontaviranomaisessa.

Eri lupahakemusten mukaisilla toiminnoilla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia, hulevesien käsittelyä ja tarkkailua, liikennettä ja jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä. Kaikissa toiminnoissa ympäristövaikutukset ovat keskeisessä roolissa ja ne tulee tarkastella yhdessä. Edellä mainituista syistä valituksenalainen lupapäätös, mukaan lukien lupa toiminnan aloittamiseksi muutoksenhaustaan huolimatta, tulee kumota ja kaikki Seepsula Oy:n vireillä olevat ja mahdolliset saman toiminta-alueen tulevat lupahakemukset käsitellä yhteisesti yhdessä lupaviranomaisessa, Etelä-Suomen aluehallintovirastossa.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on varannut Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Tuusulan kunnalle, Vantaan kaupungille, Tuusulan kunnan ja Vantaan kaupungin

terveydensuojeluviranomaisille, Finavia Oyj:lle ja Pääkaupungin Vesi Oy:lle tilaisuuden vastineen antamiseen valituksesta. Lisäksi hallinto-oikeus on pyytänyt lausunnot Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalta ja Etelä-Suomen aluehallintovirastolta.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on antamassaan lausunnossa katsonut, että lupapäätöksestä tehdyt valitukset tulee hylätä. Valitusoikeus ei perustu päätöksen tiedoksiantoon.

Lainvoimaisessa yhteislupapäätöksessä on esitetty kiviainesalueen nykyinen murskauslaitteisto ja alueelle tuleva uusi kiviainestehdas, joka tulee korvaamaan nykyisen murskauslaitteiston. Lupamääräyksessä 4 on hakemuksen mukaisesti sallittu nykyiselle murskauslaitteistolle muualta (nykyisen kiviainesalueen ulkopuolelta) tuotavan kiviaineksen määräksi 50 000 tn/v ja uudelle kiviainestehdalle 2 500 000 tn/v. Lainvoimaista yhteislupapäätöstä koskevassa ympäristölupahakemuksessa hakija on todennut, että muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsula Oy:n kiviainestehdalla. Viereisiltä kiinteistöiltä tuotava kiviaines vastaa laadultaan varsinaisen ottoalueen kiviainesta, joten se voidaan käsitellä kiviainestehdalla vastaavasti. Mikäli alueelle otetaan vastaan louhetta muualta kuin varsinaisen ottoalueen välittömästä läheisyydestä, suunnitellaan vastaanotto tapauskohtaisesti. Lainvoimaiseen yhteislupapäätökseen on kirjattu, että lupapäätöstä koskevan ottamisalueen länsipuolelle suunnittelualan välittömään läheisyyteen on tehty Massax oy:n Vantaan Massaholmin kiviainesalueen ja maankaatopaikan YVA-menettely (arviointiselostus 12.3.2020).

Valituksenalainen muutospäätös on koskenut nykyiselle murskauslaitteistolle muualta tuotavan kiviainesmäärän kasvattamista vastaamaan uudelle kiviainestehdalle sallittua 2 500 000 tn/v. Muutospäätökseen on kirjattu, että Seepsula Oy:llä on vireillä Etelä-Suomen aluehallintovirastossa kalliokiviaineksen louhinnan maa-aines- ja ympäristölupahakemus Senkkerin kiviainesalueen välittömään läheisyyteen Vantaan kaupungin alueelle kiinteistöllä 92-418-8-72 (Massaholmin alue). Aluehallintovirastossa vireillä olevassa yhteislupahakemuksessa on esitetty, että Massaholmin alueen kivet murskataan Seepsula Oy:n nykyisellä kiviainesalueella, eli Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan myöntämällä yhteisluvalla.

Yhteislupapäätöksessä 8.6.2021 § 60 ja sen muuttamista koskevassa päätöksessä muualta kiviainesalueelle tuotava kiviaines kuljetetaan nykyiselle murskauslaitteistolle tai uudelle kiviainestehdalle Vantaan kaupungin puolella sijaitsevalta Massaholmin alueelta, jolloin louheen kuljetus murskaamolle tapahtuu kokonaan ottamisalueen sisäpuolella. Kiviainesalueen sisällä tapahtuvista louheen kuljetuksista ei aiheudu naapurussuhdelain 17 §:n tarkoittamaa haittaa lähimmille häiriintyville kohteille. Yhteislupa mahdollistaa kuitenkin myös muualla, esimerkiksi rakennustoiminnassa, syntyneen louheen murskaamisen Senkkerin kiviainesalueella. Muualta alueelle tuotavan louheen kuljetukset tapahtuvat olemassa olevaa tiestöä pitkin Katriinantieltä tai Myllykyläntieltä Senkkerin metsätielle.

Nykyisen kiviainestehtaan toimiessa muutoslupapäätöksen mukaisesti kiviaineksen kuljetus siltä osin, kun se koskee muualta kuin alueen välittömästä läheisyydestä tuotavaa kiviainesta, lisää liikennöintiä yleisellä tieverkolla. Kiviainesliikenne ohjautuu tuotantoalueelta kahteen eri suuntaan yleisesti liikennöitävälle tieverkolle. Lainvoimaisessa yhteisluvassa alueen ulkopuolelle suuntautuvaksi liikennemääräksi on arvioitu noin 400 raskasta ajoneuvoa vuorokaudessa. Arvio on tehty 250 työpäivän sekä 50 tonnin kuljetusten mukaan. Tästä määrästä noin 10–15 % suuntautuu Senkkerin metsätien kautta Myllykyläntielle. Muutoshakemuksessa esitetyn toiminnan liikennemäärät on esitetty muutoshakemuksessa. Liikenteen haittojen arviointi ei kuulu ympäristölupaharkintaan muilta kuin niiltä alueilta, jotka ovat suoranaisesti toiminnanharjoittajan vastuulla. Valituksenalainen muutoslupahakemus ei ole koskenut kuljetusreittien muuttamista lainvoimaisessa yhteislupapäätöksessä määrätystä.

Valituksenalaisessa päätöksessä on vastattu ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaisesti muistutuksissa esitettyihin vaatimuksiin. Valituksenalainen päätös ei tuo muutoksia yhteislupapäätöksen alueella vuosittain louhittavaan tai murskattavaan kokonaiskiviainesmäärään, otto-, ottamis- tai suunnittelualueen kokoon, toiminta- aikoihin, melusteisiin tai murskauslaitosten sijaintiin. Muutoshakemuksessa esitetyt selvitykset ovat olleet riittäviä lupaharkintaa ja siihen liittyvien lupamääräysten antamista varten. Aloitushupa koskee muutoshakemuksessa esitettyä toimintaa. Muualta tuotavan kiviaineksen määrä vastaa lainvoimaisessa yhteisluvassa uudelle kiviainestehtaalte sallittua, joten aloitushupa ei tee mahdollista muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Ympäristölautakunta on ollut päätöstä tehdessään tietoinen Vantaan kaupungin puolella vireillä olevasta Massaholmin alueen kiinteistön 92-418-8-72 yhteislupahakemuksesta ja siitä, että Massaholmin kivi on esitetty murskattavaksi nykyisellä kiviainesalueella. Ympäristönsuojeluasetuksen 4 §:n mukaan kartta-aineiston esittämisessä voidaan käyttää tarveharkintaa. Lainvoimainen yhteislupapäätös ja valituksenalainen päätös sallii myös muualta, esimerkiksi rakennustoiminnassa syntyvän louheen vastaanottamista alueelle murskattavaksi. Lupaharkintaa varten lupahakemuksessa ei ole ollut tarpeen esittää kaikkien näiden mahdollisten muiden alueiden sijaintia luvan voimassaoloaika huomioiden eikä lupaviranomainen ole voinut sitä lupamääräykselläkään edellyttää.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on päätöksessään katsonut, että toimittaessa lainvoimaisen yhteislupapäätöksen ja valituksenalaisen päätöksen mukaisesti ei yhteislupaa koskevilla tiloilla tapahtuvasta kivenlouhinnasta ja murskauksesta aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettua terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella, eikä kohtuutonta haittaa naapureille. Lupaharkinta on tehty yhteislupaa koskevalle toimintakokonaisuudelle. Lainvoimaisen yhteisluvan voimassaoloaikaan ei ole haettu muutosta.

Liikenteen haittojen arviointi ei kuulu ympäristölupaharkintaan muilta kuin niiltä alueilta, jotka ovat suoranaisesti toiminnanharjoittajan vastuulla. Väyläviraston liikennemääräkartan mukaan Vantaan Katariinantien vuoden keskimääräinen vuorokausiliikenne (KVL) on 1 607 ajoneuvoa/vrk. Vastaava liikennemäärä Tuusulan Myllykyläntiellä on 3 362 ajoneuvoa/vrk. Väyläviraston esittämistä keskimääräisistä vuorokausiliikennemääristä pääosa aiheutuu muusta kuin Seepsula Oy:n ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta.

Seepsula Oy:llä on ollut Senkkerin kiviainesalueella ennen nykyistä lainvoimaista yhteislupaa kaksi maa-aineslupaa kalliokiviaineksen ottoon ja kaksi ympäristölupaa. Maa-ainesluvut ovat olleet Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen myöntämiä ja ympäristöluvat valtion ympäristölupaviranomaisen myöntämiä (Uudenmaan ympäristökeskus 16.12.2008 ja Etelä- Suomen aluehallintovirasto 17.6.2013).

Aluehallintoviraston lupatietopalvelun mukaan Seepsula Oy:n Massaholmin ympäristölupahakemus Vantaan kaupungin alueelle on tullut vireille 9.3.2022 (ESAVI/9794/2022). Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on lupahakemuksen johdosta antamassa lausunnossaan 20.9.2022 § 93 katsonut, että kiviainestoinnin harjoittaminen Senkkerin kiviainesalueella kahden kunnan alueelle kahden eri viranomaisen lupapäätöksellä voi aiheuttaa ongelmia toiminnan valvonnan kannalta. Rajanaapureilla ja mahdollisilla muilla asianosaisilla voi olla epäselvää kumman valvontaviranomaisen puoleen haittailmoitusten osalta pitäisi kääntyä. Vastaavasti toimivaltaisen valvontaviranomaisten selvittäminen erilaisissa haittilanteissa voi edellyttää runsaasti työtä molemmissa valvontaviranomaisissa. Kiviainesalueen yhtenäisen luvituksen ja valvonnan selkeyden kannalta alueen lupa- ja valvontaviranomaisuus tulisikin olla yhdellä viranomaisella.

Aluehallintoviraston lupatietopalvelun mukaan Seepsula Oy:n betoni- ja tiilijätteen käsittelyn ympäristölupahakemus Tuusulan kunnan alueelle, nykyisen kiviainesalueen yhteyteen on tullut vireille 27.6.2022 (ESAVI/25700/2022). Lupahakemus on kuulutettu 5.1.–13.2.2023. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on lupahakemuksen johdosta antamassa lausunnossaan 14.2.2023 § 31 katsonut, että ympäristölupahakemuksessa esitetty jätteiden käsittelytoiminta tulee lisäämään Senkkerin kiviainesalueen melu-, ilma- ja vesistö päästöjä. Lupahakemuksessa esitetyn toiminnan myötä kiviainesalueella tulee tilanne, jossa alueella työskentelee kaksi eri murskauslaitosta siihen liittyvine kuormaus- ja kuljetuslaitteineen. Toimintaa harjoitetaan kahden eri lupaviranomaisen luvilla ja niiden valvonta on kahdella eri viranomaisella. Lupia koskevat toiminnot sijaitsevat tosiasiallisesti yhdellä ja samalla toiminta-alueella ja niiden toiminnanharjoittaja on sama. Alueella olevien ympäristöluvanvaraisten toimintojen päästöt ovat kuitenkin kiviainesalueelle yhteiset. Kiviainesalueen tehokkaan valvonnan kannalta valvontaviranomaisuus tulisi olla yhdellä ja samalla valvontaviranomaisella.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnassa on vireillä yksityishenkilön 16.9.2022 vireillepanema yhteislupahakemus kalliokiviaineksen ottamiseksi ja louhimiseksi kiinteistöltä Kalliola 858-411-1-185. Hakemuksen mukaan louhitut kiviainekset murskataan Seepsula Oy:n murskauslaitteistolla.

Yhteislupahakemuksen käsittelyä ei ole aloitettu Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksessa. Lupahakemusta koskeva alue sijaitsee nykyisen kiviainesalueen yhteydessä ja sitä koskeva alue on sama, kuin aluehallintovirastossa vireillä olevassa Seepsula Oy:n betoni- ja tiilijätteen käsittelyn ympäristölupahakemuksessa.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo edellä esitettyihin aluehallintovirastoon antamiin lausuntoihin 20.9.2022 § 93 ja 14.2.2023 § 31 viitaten, että Seepsula Oy:n kiviainesalueen toimintojen lupa- ja valvontaviranomaisuus tulee olla yhdellä lupaviranomaisella (Etelä-Suomen aluehallintovirasto) ja yhdellä valvontaviranomaisella (Uudenmaan ELY-keskus). Teknisen ja toiminnallisen yhteyden osalta lautakunta yhtyy Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valituksessa esitettyyn. Valituksenalaisen päätöksen mukaisella toiminnalla ei ole ollut kuitenkaan hakemuksen vireilletulo- tai kuulutusaikana sellaisia teknisiä tai toiminnallisia yhteyksiä muiden ympäristöluvanvaraisten toimintojen kanssa siten, että muutoslupahakemus olisi voitu siirtää valtion ympäristölupaviranomaisen ratkaistavaksi. Myöskään valtion valvontaviranomainen ei ole katsonut lausunnossaan tarpeelliseksi lupahakemuksen siirtämistä valtion ympäristölupaviranomaiselle.

Ympäristönsuojelulain 48 § 4 momentin mukaisessa lupaharkinnassa tulee tarkastella toimintaa vain siinä laajuudessa kuin se on tarpeen muutoksen vaikutusten arvioimiseksi luvan myöntämisen edellytysten ja lupamääräysten kannalta.

Vantaan kaupunki ja Finavia Oyj ovat ilmoittaneet, etteivät anna vastinetta asiassa.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat vastuualueen on antanut vastineen.

Tuusulan kunta on antanut vastineen.

Etelä-Suomen aluehallintoviraston antaman lausunnon mukaan valituksenalaisessa asiassa toimivaltainen ympäristölupaviranomainen on Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen eikä perustetta siirtää valituksenalainen asia aluehallintovirastolle käsiteltäväksi ole.

Seepsula Oy:n 23.5.2023 antaman vastineen mukaan valitukset on hylättävä ja valituksenalainen päätös on pidettävä sellaisenaan voimassa. Valitukset ovat saapuneet myöhässä, eikä niitä tulisi tutkia. Lisäksi valittajilla ei ole valitusoikeutta. Vantaan kaupungin puolelle ei aiheudu vaikutuksia valituksenalaisessa päätöksessä käsitellyistä asioista. [REDACTED] osoitteesta on 3,2 km:n etäisyys louhosalueen pohjoisreunaan ja enemmän nykyiseen kiviainestehtaaseen. [REDACTED] kiinteistöille ei aiheudu ympäristövaikutuksia eivätkä he ole asianosaisia. Myöskään [REDACTED] valituksessa ei ole ilmoitettu asianosaisuusperustetta. Etäisyys pelkästään Seepsula Oy:n kiviainestehtaalle on yli 2 km ja toiminta-alueen reunaan noin 1,6 km. Louhosalueelle [REDACTED] on etäisyyttä vähintään noin 2,6

km. Etäisyyttä nykyiselle vireillä olevalle Massaholmin laajennuslouhinta-alueelle on noin 2,7 km. Seepsula Oy:n tuotekuljetuksia ei kulje ollenkaan Myllykyläntiellä [REDACTED] edustan osuudella, joten toiminnasta ei aiheudu vaikutuksia tai päästöjä hänen asuinkiinteistölleen. [REDACTED] valittaa ulkopuolisesta liikenteestä, joka ei ole luvan käsittelyn perusteena. [REDACTED] ei ole liikenteen osalta haitankärsijänä.

Alueella sijaitsevalle ottotoiminnalle ja kiviaineksen jalostamiselle on haettu ja myönnetty eriaikaisesti useita eri maa-aines- ja ympäristölupia. Alueella suunnitellaan ja on kehitetty myös muita toimintoja kuin maa-ainesten ottoa ja kiviaineksen jalostamista.

Toiminta-aluekokonaisuus on laaja (noin 6 km²) ja toimintaa koskevat yksittäiset luvat ovat myös laajoja kokonaisuuksia. Kaikkien toimintojen yhdistäminen yhteen lupaan tai lupakäsittelyyn tekisi siitä mahdottoman kokonaisuuden hallita toiminnanharjoittajan, haitankärsijöiden tai lupakäsittelijän kannalta arvioituna, koska häiriintyvät kohteet eroavat toisistaan riippuen siitä, millä alueella toiminnot sijaitsevat. Myös lupaan tulevat muutokset olisivat työläitä käsiteltäviä lupaviranomaisen, hakijan ja asianosaisten asemassa.

Nykyinen voimassa oleva lupa-alue sijaitsee laajenevan ja kehittyvän alueen keskellä, mutta se ei tarkoita sitä, että jokainen lupa/nykyiset luvat tulisi avata ja käsitellä kokonaan uutena lupana, koska muutos nykyiseen lupaan ei olisi vähäinen ja aiheuttaisi jatkuvan koko luvan niin sanotun avaamis- ja päivittämistarpeen. Yhdistämisperiaate voisi aiheuttaa mahdottoman tilanteen, jossa Seepsula Oy ei tulisi koskaan saamaan uutta toiminnan mahdollistavaa lupaa, koska aina olisi jotain päivitettävää ja lisättävää jättilupa-alueeseen, joka syntyisi, mikäli kaikki toiminnot yhdistettäisiin yhdeksi luvaksi. Yhdistämisellä luvan käsittelyajat pitkittyisivät ja jo lainvoimaisiin lupiin liittyvät epävarmuudet lisääntyisivät hakijan kannalta merkittävästi. Lisäksi hakijoina on yhtiön lisäksi myös yksityishenkilöitä. Hankkeet ovat erilaisia ja eriaikaisia. Lupien yhdessä käsittely tai yhdistäminen ei voi aiheuttaa olemassa oleviin lainvoimaisiin lupiin oikeudellisia epävarmuustekijöitä.

Käytännössä muutos lupaan on ollut lupatekninen. Toiminnan aloittaminen ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Seepsula Oy:n 31.8.2023 vastineen mukaan valituksen kohteena olevan luvan mukaisesta toiminnasta, lupien käsittelystä ja toimivaltaisesta viranomaisesta on käyty useita viranomaiskeskusteluja, joihin ovat osallistuneet Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) sekä kunnalliset ympäristönsuojeluviranomaiset. Seepsula Oy on toiminut haettujen lupien osalta annettujen viranomaisohjeiden mukaisesti ja ne on saatettu vireille osoitetussa viranomaisessa. Myös lupahakemukset on saatettu vireille sellaisina kokonaisuuksina kuin viranomaiset ovat ohjeistaneet.

Seepsula Oy on hakenut valituksen kohteena olevan luvan lisäksi aluehallintovirastolta lupaa purkubetonin käsittelylle ja käsittelykentän louhimiselle. Näiden toimintojen lupahakemukset ovat aluehallintoviraston ohjeen mukaan eriytetty erillisiksi lupa-asioiksi, jotka ovat maa-aineslain mukainen louhintalupa ja purkubetonin käsittelylupa. Aluehallintovirasto on katsonut, että lupahakemusten mukaisilla toiminnoilla ei ole ollut toiminnallista yhteyttä.

Tämän lisäksi Seepsula Oy on hakenut Massaholmin alueen louhimiselle maa-aines- ja ympäristölupaa. Alueellisesti toiminnot sijaitsevat siten, että Massaholmin louhinta-alue sijaitsee Vantaalla ja kiviainestehdas louhosalueineen (tämän valituksen kohteena oleva toiminto) sijaitsee Tuusulan kunnan alueella. Alueet on yleiskaavoitettu maa-ainesten ottoalueeksi.

Seepsula Oy:n Senkkerin toimipiste on yksi eteläisen Suomen suurimmista kiviaineksen tuotantoyksiköistä. Toimintaa kehitetään koko ajan ja alueen kehittämissuunnitelmat ulottuvat vuosikymmenten päähän. Mikäli alueen kehittämiseen liittyvät YVA:t, luvat ja muut menettelyt yhdistettäisiin yhdeksi kokonaisuudeksi, tarkoittaisi se käytännössä sitä, että toimintojen luvittaminen olisi vireillä kokoaikaisesti. Tämä ei ole ollut lainsäätäjän tarkoitus, ja siitä syystä asia tulee ratkaista tapaus- ja lupakohtaisesti. Nyt käsillä olevissa lupa-asioissa yhdessä käsittely ei ole tarpeen muun muassa ympäristöhaittojen hallitsemiseksi.

Asia on ratkaistu toimivaltaisen viranomaisen toimesta. Asiaa on selvitetty laajasti viranomaisneuvotteluissa ennen ratkaisujen antamista. Asiaa ratkaistaessa ei ole ylitetty päätöksen tehneen viranomaisen toimivaltaa.

Oikeuskäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että ympäristönsuojelulain 41 §:n teknistä ja toiminnallista yhteyttä arvioidaan seuraavilla kriteereillä: sama hanke eli samalle toiminta-alueelle sijoittuvaa sellaista toimintaa, joka edellyttää samanaikaisesti sekä maa-aineslupaa että ympäristölupaa. Toiminnallinen yhteys; ajallinen yhteys (esimerkiksi luvat samanaikaisesti vireillä ja harjoitetaanko toimintoja samanaikaisesti tietyn ajanjakson ajan); ympäristövaikutuksia perusteltua tarkastella yhdessä; toimijoiden erillisuus/kiinteä yhteys; kenellä tosiasialliset ja oikeudelliset edellytykset vastata toiminnasta.

Edellä esitetyt kriteerit eivät täyty nyt käsiteltävän asian osalta. Yhteisestä käsittelystä ei ole myöskään saavutettavissa hyötyjä tai etuja, joita yhteiskäsittelyllä tavoitellaan. Yhdistettäväksi vaadittujen lupien osalta on todettu seuraavaa: Kyse ei ole samasta hankkeesta tai hankekokonaisuudesta; toiminnoilla ei ole toiminnallista yhteyttä. Lupapäätösten kohteena olevat toiminnot toteutetaan eriaikaisesti ja toisistaan riippumatta. Toiminta-ajat voivat olla täysin eriaikaiset. Hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitu kattavasti erillisissä prosesseissa. Ympäristövaikutukset ovat tulleet riittävällä tavalla arvioiduksi ja lupapäätöksissä on annettu riittävät määräykset haitallisten vaikutusten minimoimiseksi. Hankkeilla on osittain eri toimijat ja hakijat sekä maanomistajat. Yhteistä päätöstä ei voida antaa muun muassa siitä

syystä, että velvoitteiden kohdentaminen tahoihin, joilla on oikeudelliset ja tosiasialliset mahdollisuudet niitä toteuttaa, ei ole yhdessä päätöksessä mahdollista. Tehdyillä päätöksillä turvataan niin hakijoiden kuin haitankärsijöiden oikeudet ja velvollisuudet. Päätökset mahdollistavat myös valvontaviranomaisen toiminnan.

Lupakokonaisuuksien yhdistämisen edellytyksiä arvioidaan sillä hetkellä, kun asioiden käsittely on vireillä. Käsillä olevassa tapauksessa alueella on voimassa olevia maa-ainesten ottolupia. Laissa ei ole säädöstä siitä, että lainvoimaiset maa-ainesten ottoluvat voitaisiin yhdistää yhdeksi lupakokonaisuudeksi. Maa-aineslain lähtökohta on se, että uusille ottoalueille haetaan uusi lupa, jota ei lähtökohtaisesti yhdistetä vanhaan ottolupaan tai, että olemassa olevia lupia päivitetäisiin tai muutettaisiin. Asian arvioinnin kannalta keskeistä on se, että eri toimintojen vaikutusalueet eroavat olennaisesti toisistaan.

Valituksenalaista hakemusta käsiteltäessä ympäristöviranomaisen käsiteltävänä olivat Massaholmin kiviainesaluetta koskeva ympäristölupa-, maa-aineslupa- ja toiminnan aloittamislupahakemus, joka tuli vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa 9.3.2022 sekä Senkkerin louhinta-aluetta koskeva betoni- ja tiilijätteen käsittelyn ympäristölupa- ja toiminnan aloittamislupahakemus, joka tuli vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa 27.6.2022. Nykyisen luvan muutos on ollut osittain samanaikaisesti vireillä. Seepsulan Senkkerin luoteisosaa koskeva ympäristövaikutusten arviointiohjelman hankkeen vaihe on niin olennaisesti erilainen, että sen yhdistäminen lupakokonaisuuteen ei ole edes teorian tasolla mahdollista. Seepsula Oy:n muiden lupa-asioiden yhteiskäsittelylle ei ole olemassa laissa tarkoitettuja edellytyksiä. Muut alueella sijaitsevaa toimintaa koskevat maa-ainesten ottoa koskevat ja ympäristöluvat ovat lainvoimaiset.

Valituksenalainen yhteiskäsittelyluvan kohde on toiminnan muuttaminen vastaamaan vallitsevaa markkinatilannetta. Muutostarve johtuu ensisijaisesti siitä, että uuden kiviainestehtaan rakentamisaikataulu viivästyy yleisessä taloustilanteessa tapahtuneen muutoksen takia. Tästä syystä nykyiselle kiviainestehtaalte ennen uuden kiviainestehtaan käyttöönottoa on tarpeen tuoda alkuperäisestä luvasta poiketen massoja ulkopuolisilta alueilta. Toiminnan ympäristövaikutukset eivät muutu tästä syystä, koska käsittelykapasiteetti pysyy samana. Käytännössä muutos tarkoittaa ainoastaan sitä, että nykyiselle kiviainestehtaalte voidaan tuoda ulkopuolelta raaka-ainetta. Käsittelykapasiteetti ei lisäännä voimassa olevaan lupatilanteeseen verrattuna, koska se vastaa jo luvitetun uuden kiviainestehtaan kapasiteettia.

Massaholmin alueen louhintaa koskevassa maa-aines- ja ympäristöluvassa on haettu lupaa maa-ainesten otolle ja louhinnalle. Maa-aineslupan perusteella alueelta otetaan ja kuljetetaan pois maa-ainesta, ja ympäristölupa mahdollistaa maa-aineksen louhinnan lisäksi jatkojalostamisen alueella, mikäli maa-ainesta ei viedä pois muualle jalostettavaksi. Louhe voidaan kuljettaa sellaisenaan loppusijoituskohteeseen tai murskauslaitokselle.

Purkubetonin ja -tiilen käsittelyn ympäristöluvalla alueella käsitellään MARA-asetuksen ja EEJ:n mukaisia massoja. Laitoksen vastaanottama raaka-aine tulee kokonaisuudessaan muualta ja lopputuotteet kuljetetaan ulkopuolelle. Tuotteita voidaan hyödyntää Seepsulan toimialueen maanrakennustöissä, mutta se ei ole välttämätöntä. Purkubetonin käsittelyalueella tehdään maanainesten ottoa erillisellä luvalla, jonka tarkoituksena on muun muassa betoninkäsittelykentän rakentaminen. Tämä lupakäsittely on erotettu aluehallintoviraston vaatimuksesta erilliseksi lupa-asiaksi. Toiminnallista ja teknistä yhteyttä tulee arvioida ainoastaan samanaikaisesti vireillä olevia hankkeita ja lupahakemuksia koskien.

Valituksenalaisen päätöksen toiminnot eivät muodosta yhtä pilaantumiseen vaaraa aiheuttavaa toimintoa. Lupakokonaisuudet muodostuvat itsenäisistä ja irrallisista toiminnoista. Myöskään toimintojen tukitoiminnot eivät liity kiinteästi toisiinsa. Alueen omistussuhteet eivät ole yhteneväiset. Esimerkiksi purkubetonin käsittelykentän maanomistaja on yksityishenkilö. Lupakokonaisuudet tulee käsitellä itsenäisinä asioina, jotta ympäristön pilaamista ehkäisevät lupamääräykset voidaan kohdistaa tahoon, jolla on oikeudelliset ja tosiasialliset mahdollisuudet noudattaa lupamääräyksiä ja vastata ympäristövaikutusten vähentämistä koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta. Massaholmissa alueen kiinteistönomistaja on eri yhtiö.

Louhintataso ei osoita sitä, että toiminnot olisivat ympäristönsuojelulain mukaisella tavalla yhtä teknistä ja toiminnallista kokonaisuutta. Louhinta toteutetaan Massaholmin ja Senkkerin alueilla eri aikaisesti ja täysin riippumatta toisistaan. Alueiden erillisyyttä korostaa myös se, että alueilla operoivat urakoitsijat valitaan erikseen. Louhinnan tukitoimintoalueet rakentuvat alueen urakoitsijan tarpeiden mukaisesti ja täysin itsenäisesti riippumatta toisen lähellä sijaitsevien hankkeiden toteuttamisesta. Louhintatasosta ei voi tehdä päätelmiä siitä, miten lupa-asiat tulisi kokonaisuutena käsitellä.

Alueen aitaaminen ei osoita toimintojen yhteyttä toisiinsa. Alueen aitaaminen on tehty merkittävästi paljon laajemmalla alueella kuin toiminnot, joiden yhteistä lupakäsittelyä valituksessa on vaadittu. Aitaamisen rajaaminen ei ole tapahtunut lupakäsittelyn kohteena olevien toimintojen perusteella, vaan aita on rakennettu pitkälti kaavamerkinnän rajauksen mukaisesti.

Alueen pääportti sijaitsee kokonaisuudessaan lupa-alueiden ulkopuolella. Portti ja vaakatoimisto palvelee ohjaamalla alueen asiakkaita. Portti ja vaakatoimisto ovat erillisiä toimintoja, jotka eivät osoita toiminnallista yhteyttä. Yksittäisten toimintojen suunnittelun yhteydessä selvitetään myös lyhyimmät kulkureitit alueella. Alueelle on mahdollista rakentaa useita portteja, mikäli tehokkaat kulkureitit sitä edellyttävät. Pääportin käyttö ei siten osoita toiminnallista yhteyttä.

On olemassa lukuisia toiminta-alueita, jotka on aidattu ja aidan sisällä olevia toimintoja ei ole käsitelty yhtenä lupakokonaisuutena, esimerkiksi teollisuuspuistot ja jätteen käsittelyalueet. Tässä tapauksessa on kyse

samankaltaisesta kokonaisuudesta, jossa samalle alueelle on sijoitettu erilaisia ja eri toiminnanharjoittajien toimintoja.

Koko toiminta-alueen vesiä ei johdeta vastaanottaviin vesiin yhteisten purkupisteiden kautta. Myöskään tarkkailu ei ole kaikilta osin yhteistä. Valituksen kohteena olevalta toiminta-alueelta hulevedet johdetaan pääosin viettana Kiilinojan purkupisteelle. Hulevesiä käytetään ensisijaisesti pölynsidonnassa lupa-alueen kulkuväylillä, koska voimassa olevan luvan mukaisesti pölynsidonnassa ei ole sallittua käyttää suolaa. Muutosluvassa on haettu lupaa suolan käyttöön pölynsidonnassa. Tällä ei ole kuitenkaan merkitystä alueen hulevesien johtamiseen.

Massaholmin lupahakemuksessa on esitetty, että irti louhitun ottotason hulevedet voivat valua viereisen alueen pumppukaivolle, josta siihen valuva ylimäärä vesi voidaan pumpata purkuojaan. Hulevesien johtaminen voidaan tarvittaessa järjestää Massaholmin lupa-alueen pohjoisreunalle tekemällä alueelle oma pumppauskaivo, jonka kautta hulevedet voidaan johtaa edelleen. Vaikka hulevedet kulkisivat viereisten alueiden kautta, niin niistä ei aiheudu päästöjä, joiden tarkastelu yhdessä alueen muiden hulevesien kanssa toisi lupa-asiaan lisähyötyä. Nykyinen hulevesien hallinta on kattavasti järjestetty ja Massaholmin alueen hulevedet voidaan ohjata samalla periaatteella. Massaholmiin on ilman hakemukseen esitettyäkin mahdollista tehdä oma pumppukaivonsa. Massaholmin hulevesien johtamisessa on vaihtoehtona, että ne johdetaan pohjoiseen Fågelberginpuron tai Raatinniitunojaan tai Kiilinojaan, jonne ei johdeta Massaholmin alueelta syntyvien hulevesien lisäksi muita vesiä. Massaholmin alueen hulevedet on mahdollista järjestellä täysin itsenäisesti. Toiminnanharjoittaja voi tarvittaessa hakea muutosta lupaan, jos vesien johtamisen järjestelyjä on tarkoituksenmukaista muuttaa. Toiminnallista yhteyttä ei synny yksinomaan sillä perusteella, että vedet päätyvät jossakin vaiheessa lopulta samaan purkuvesistöön.

Purkubetonin käsittelyalueelta hulevedet johdetaan käsittelyn jälkeen purkuojaan. Lupaviranomaiset ovat edellyttäneet, että purkubetonin käsittelyalueen hulevedet tulee pitää erillisenä alueen muista hulevesistä. Hulevesiä koskevat järjestelyt ovat siinä määrin erilliset ja toisistaan riippumattomat, että niiden osalta ei ole perusteita lupien yhdessä käsittelylle tai yhteisluvalle.

Massaholmin alueen kalliopohjaveteen liittyviä vaikutuksia tarkkaillaan, jotta hankkeen mahdolliset vaikutuksia yksityiskaivoihin voidaan poissulkea. Hakemuksessa on arvioitu, että vaikutuksia ei synny. Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen on vaatinut yhdistettäväksi lupa-asioita, jotka sijaitsevat huomattavan etäällä toisistaan.

Massaholmin ja purkubetonin käsittelyalueet sijaitsevat alkaen 1 050 metrin – 2 000 metrin etäisyydellä toisistaan ja niiden vaikutusalueet eroavat olennaisesti toisistaan asianosaisten rajautumisen ja vaikutusten osalta. Lähimmät asuinalueet ovat näiden osalta eri ja toimintojen aiheuttamat melunvaikutusalueet ovat erilaiset sekä ne ovat erotettavissa.

Lupakohtainen vaikutustarkkailu tuottaa parhaimman tiedon myös haitankärsijöille ja antaa tarvittavat tiedot valvovalle viranomaiselle valvonnan toteuttamiseksi. Mikäli eri lupaprosessit yhdistettäisiin, olisi valvonta ja ympäristövaikutusten hallitsemista koskevien toimenpiteiden kohdentaminen olennaisesti vaikeampaa. Lupakohtaisella tarkkailulla kukin vastuussa oleva toiminnanharjoittaja vastaa itse tarkkailun toteuttamisesta ja pystyy omalta osaltaan toteuttamaan tehokkaita ratkaisuja ympäristöhaittojen vähentämiseksi.

Seepsula Oy toteuttaa alueen tarkkailua lupa- ja toimintokohtaisesti. Tarkkailun tulokset kootaan yhdeksi kokonaisuudeksi ja se raportoidaan viranomaisille. Toimintojen vaikutusten tarkkailu ja raportointi on järjestetty tarkoituksenmukaisesti nykyisten lupien puitteissa.

Toiminnan liikennöinnin vaikutuksia arvioitaessa on tarkasteltava yleisellä tie- ja katuverkostolla tapahtuvaa liikennöintiä ja alueen sisällä tapahtuvaa liikennöintiä. Alueen sisällä tapahtuva liikenne on lupakohtaista, jokaisella louhinta-alueella on oma liikennöintialueensa, näin ollen myös lupakohtainen liikenteen melu- ynnä muiden haittavaikutusten tarkastelu on perusteltua. Esimerkiksi Massaholmin louhintaan liittyvä liikenne tulee pohjoisen suunnasta, louhintaan liittyvä toiminta on kaikilta osin kyseessä olevalla alueella.

Luvan muutoksen johdosta alueen sisäinen liikenne ja liikenteen aiheuttamat haitalliset vaikutukset eivät käytännössä muutu mitenkään. Kun Massaholmin alueen louhinnan maa-aines- ja ympäristölupa tulee täytäntöönpanokelpoiseksi, osa kiviainestehtaan raaka-aineesta voidaan tuoda Massaholmista. Olennaista on, että kiviainestehtaan raaka-aineet eivät tule kaikilta osin Massaholmista.

Massaholmin louheet voidaan myös käsitellä kaikilta osin kiviainestehtaan ulkopuolella, joko suoraan Massaholmissa tai vaihtoehtoisesti jollakin muulla käsittelypaikalla alueen ulkopuolella. Tästäkään syystä toiminnallista yhteyttä ei synny siten, että lupien yhteiskäsittely olisi perusteltua.

Purkubetonikentän käsittelyalueen louhinta ei myöskään lisää yleistä liikennöintiä alueella tai sen ulkopuolella. Louhintaurakoitsija toimii yhdellä alueella ja alueen sisäinen liikennöinti ei ole toisistaan riippuvaista. Alueella ei ole yhteistä kaikkien toimijoiden käytössä olevaa tieverkostoa.

Yleisellä tie- ja katuverkostolla tapahtuvan liikennöinnin aiheuttamat meluvaikutukset on arvioitu kattavasti meluselvityksissä (muun muassa Ympäristömeluselvitys Senkkeri, Tuusula, Nykyisen ottoalueen syvennys, 5.5.2022), eikä sen osalta ole tarpeen käsitellä eri lupa-asioita yhdellä kertaa. Yleisellä katuverkostolla tapahtuva liikennöinti toimipisteen lähialueella on arvioitu siinä laajuudessa kuin se on vakiintuneen lupakäytännön mukaisesti tarpeellista. Laajemmalla alueella ulottuvan liikenteen vaikutukset ovat kadun ja tienpitäjän vastuulla.

Energiahuolto ja tukitoiminnot on alueella järjestetty lupa- ja toimintokohtaisesti. Louhintaa ynnä muita toimintoja kiviainestehdasta lukuun ottamatta toteuttavat eri urakoitsijat, jotka huolehtivat omasta energiahuollostaan itse. Louhinnassa käytetään lähinnä työkoneiden käyttöön liittyen polttoainetta. Urakoitsijoilla on omat järjestelynsä polttoaineiden jakelua varten. Louhintaurakointia tekevillä urakoitsijoilla on myös omat varikkoalueensa ja tukitoimintoalueet.

Aurinkoenergia/aurinkovoimala palvelee Senkkerin kiviainestehdasta tarpeita, ei muiden alueella operoitavien toimintojen tarpeita. Aurinkovoimalan tuotannosta osa menee myös valtakunnan verkkoon käytettäväksi ja voimala palvelee siten myös muita kuin alueen toimijoita.

Vantaan ympäristönsuojeluviranomainen on virheellisesti katsonut, että aurinkovoimaloiden sähkönsyötön perusteella voitaisiin päätellä, että eri lupahakemusten välillä on tekninen ja toiminnallinen yhteys. Alueen energiahuolto on järjestetty lupa- ja hankekohtaisesti, eikä siten, että se palvelisi laajempaa kokonaisuutta. Tämä pätee myös alueen jätehuollon osalta, jätehuolto on järjestetty toimintokohtaisesti ja kukin urakoitsija vastaa jätehuollosta omalta osaltaan. Alueella ei myöskään lähtökohtaisesti sijaitse eri lupakokonaisuuksille yhteisiä tukitoimintoalueita.

Melun leviämistä on estetty kohdekohtaisesti suojavallirakenteilla, joka on osoittautunut tehokkaaksi vähentämiskeinoksi. Meluntorjuntatoimenpiteiden tehokas suunnittelu ja toteuttaminen edellyttää lupa- ja kohde sekä toimenpidekohtaista tarkastelua. Sama koskee myös pölyn leviämisen estämistä. Mikäli asiat arvioitaisiin laajemmalla tarkastelulla esimerkiksi sisältäen kaikki lähialueella sijaitsevat toiminnot, suunnittelu ja toteuttaminen, se ei mahdollistaisi riittävän yksityiskohtaista tarkastelua. Maa-ainesten ottoalueen pintamaat on sijoitettu lupa-alueelle ja niitä on kohdekohtaisesti hyödynnetty myös melun leviämisen estävissä rakenteissa.

Kyseessä oleva lupa-asia vaikutusalueineen sijaitsee kokonaisuudessaan Tuusulan kunnan alueella. Tuusulan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on siten toimivaltainen viranomainen ratkaisemaan lupa-asian, ja lupien yhteiskäsittelylle ei ole tarvetta.

Valvova viranomainen on selvä viranomaisen ja haitankärsijöiden kannalta arvioituna. Toimialueiden sijainti huomioon ottaen myös haitankärsijät eivät ole samoja eri toimintojen osalta. Alueelta tulevat haittavaikutukset on kohdennettavissa toiminnoittain. Asiaa koskevassa harkinnassa on myös huomioitava se, että valituksissa vaadittu lupahakemusten samanaikainen tai yhteiskäsittely ei koske kaikkia alueella sijaitsevia toimintoja, eikä esimerkiksi jo lainvoimaisia lupia voida sisällyttää lupakäsittelyyn ja -harkintaan.

Asiassa ei ole perusteita korvata osapuolten oikeudenkäyntikuluja.

Jotta toiminnoilla voitaisiin katsoa Vantaan kaupungin valituksessa esitetyllä tavalla olevan ympäristönsuojelulain 41 §:n tarkoittamana tekninen ja

toiminnallinen yhteys, niin se edellyttäisi, että betonin käsittely liittyisi suoraan Seepsula Oy:n kiviainestehaan toimintaan. Betonin käsittelyalue toimii itsenäisenä yksikkönä. Tästä syystä myös kentän rakentamiseen liittyvä maa-ainesten ottolupa tulee nähdä itsenäisenä lupa-asiana.

Siinäkin tilanteessa, että toiminnot olisi katsottava käsiteltäväksi yhdeksi, on lupa-asiat ratkaistava eri lupapäätöksillä. Betoni- ja tiilijätteen käsittelykentän louhinta ei liity kiviaineksen louhimiseen eikä kiviainestehaan toimintaan. Kiviainestehaan toiminnan ja Massaholmin louhinnan tulee olla toisistaan riippumattomia, maanomistajan ollessa eri, jotta kummallakin maanomistajalla on tosiasialliset mahdollisuudet toimintojen toteuttamiseen, vaikutusten minimoimiseen ja niiden seurantaan. Alueen kiinteistönomistajat päättävät viime kädessä toiminnanharjoittajista alueellaan ja on epätarkoituksenmukaista sekä tarpeetonta, että luparatkaisuilla eri toiminnanharjoittajat sidottaisiin liiketoiminnallisesti toisiinsa.

██████████ on antanut vastaselityksen. Vastaselityksessä on hallinto-oikeuden pyynnöstä esitetty lisäselvitystä valitusoikeuden perusteista.

Valittajien omistamat alueet sijaitsevat lainvoimaisen Nahkela-Siippoo-Rusutjärvi osayleiskaavan alueella. Kaava mahdollistaa näille kiinteistöille muun muassa omakotitalojen rakentamista. ██████████ toteutetut asuinkiinteistöt sijaitsevat avoimen peltoaukean pohjoisreunalla rinteessä arviointiselostuksessa piirretyn vaikutusalueen rajan tuntumassa rajoittuen ██████████ alueisiin. Maasto-olosuhteista johtuen etäisyydestä huolimatta räjäytysten paineaallot aiheuttavat voimakasta melua ja tärinää kiinteistöjen alueilla sekä niiden rakennuksissa. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksestä ilmenee, että lautakunta on katsonut, että valittajat ovat asianosaisia.

██████████ on antanut vastaselityksen ja esittänyt oikeudenkäyntikulujensa korvausmääränä 2 450 euroa. Vastaselityksessä on hallinto-oikeuden pyynnöstä esitetty lisäselvitystä valitusoikeuden perusteista.

Valittajalla on valitusoikeus, koska hänen omistamansa asuinkiinteistö sijaitsee Senkkerin toiminta-alueen eteläosan kehittämisen Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen 4.5.2010 mukaan hankkeen vaikutusalueella. Valittajan omistama kiinteistö sijaitsee noin 1,3 kilometrin etäisyydellä hakemuksen mukaisesta kiinteistöstä, vajaan kahden kilometrin etäisyydellä nykyisestä kiviainestehaan etelärajasta sekä noin 1,6 kilometrin etäisyydellä nykyisen toiminta-alueen rajasta.

Vantaan ympäristönsuojeluviranomaisen vastaselityksen mukaan Seepsula Oy on kertonut ympäristöluvan muutoshakemuksessaan, että muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsulan kiviainestehaalla. Hakemuksesta poiketen vastineessa on tuotu korostetusti esille se seikka, että louhetta voitaisiin tuoda muualta kuin Massaholmin tai muilta toiminta-alueen viereisiltä kiinteistöiltä, ja edelleen,

että Massaholmin alueelta louheet voitaisiin viedä muualle kuin Seepsulan Tuusulan puolen kiviainestehtaalte. Vastineessaan Seepsula Oy on näin ollen esittänyt valituksenalaisen päätöksen ja toisen valituksenalaisen päätöksen (Massaholmin maa-aineslupa ja ympäristölupa) toimintoja järjestettäväksi toisin kuin on aiemmin hakemuksissaan esittänyt. Myös hulevesien käsittelyyn on esitetty hakemuksista poikkeavia ratkaisuja.

Vastineen liitteissä on ristiriitaista tai harhaanjohtavaa tietoa siitä, missä Massaholmin louheet murskataan. Liitteen 2 mukaan Massaholmin alueen louheet on suunniteltu kuljetettavan Seepsulan nykyisen luvan murskaamolle (kiviainestehdas). Liitteen 4 mukaan alueella voidaan murskata kiviaineksia, mikäli maanomistaja ei myy niitä viereiselle kiviainestehtaalte murskattavaksi. Massaholmin yhteisluvan lupamääräys 12 edellyttää, että alueella saa murskata Massaholmin louhintaluueelta irrotettua kiviainesta siirrettävällä murskaimella ainoastaan sellaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa kiviainesta ei pystytä toimittamaan jalostettavaksi ottamisalueen ulkopuolelle. Vastineen mukaan toiminta-alueen laajuus huomioiden myös häiriintyvät kohteet eroavat toisistaan riippuen siitä, millä alueella toiminnot sijaitsevat. Pinta-alaltaan laajoilla toiminta-alueilla ei ole mitenkään poikkeuksellista, että vaikutukset ovat erilaisia eri puolilla toiminta-alueita ja kohdistuvat eri haitankärsijöihin.

██████████ on toimittanut lisäselvitystä.

Merkintä

Vaasan hallinto-oikeus on välipäätöksellään 9.6.2023 nro 787/2023 kieltänyt ympäristölautakunnan päätöksen täytäntöönpanon. Toiminnan harjoittamista on voitu jatkaa voimassa olevan yhteisluvan (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 8.6.2021 § 60) mukaisesti.

Vaasan hallinto-oikeus on tänään antamallaan päätöksellä ratkaissut myös valitukset Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä 27.6.2023 numero 191/2023 Seepsula Oy:n Massaholmin kiviainesalueen maa-aines- ja ympäristölupa-asiassa (hallinto-oikeuden diaarinumerot 860/2023 ja 894/2023). Kyseisen asian asiakirjat ovat olleet käsillä tätä asiaa ratkaistaessa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus ei tutki ██████████
██████████ valitusta. Hallinto-oikeus tutkii ██████████ ja
Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valitukset.
2. Hallinto-oikeus kumoo Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisen ympäristölupapäätöksen ja siirtää asian Etelä-Suomen aluehallintoviraston käsiteltäväksi.
3. Hallinto-oikeus hylkää ██████████ esittämän vaatimuksen

oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Perustelut

1. Valitusten tutkiminen

Ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan valitusoikeus on asianosaisella. Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan asianosaisella tarkoitetaan sitä, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa.

Lupaviranomaisen toimivaltaan ei kuulu ratkaista sitä, kuka on asianosainen hallinto-oikeudessa. Näin ollen yksityiset valittajat eivät ole ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 1 kohdan tarkoittamia asianosaisia pelkästään sillä perusteella, että lupaviranomainen on ottanut heidän muistutuksensa huomioon.

Asiassa saadun selvityksen perusteella [REDACTED] omistama lähin asuinkiinteistö sijaitsee noin kolmen kilometrin etäisyydellä toiminta-alueesta ja muutkin kiinteistöt yli 1,7 kilometrin etäisyydellä toiminta-alueesta. Toiminnan liikennöinti ei suuntaudu [REDACTED] suuntaan, eikä liikennöintiä yleisellä tiellä vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella oteta huomioon ympäristölupaharkinnassa. Tämän vuoksi ja asiassa saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että toiminta ei välittömästi vaikuta [REDACTED] oikeuteen tai etuun, eivätkä he näin ollen ole asianosaisia tässä asiassa. Heidän valituksensa on siksi jätettävä tutkimatta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 81 §:n 2 momentin 4) kohdan nojalla.

[REDACTED] asuinkiinteistö sijaitsee lähimmillään noin 1,3 km:n päässä toimintakiinteistöstä. Etäisyys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että toiminta saattaa vaikuttaa [REDACTED] oikeuteen tai etuun siinä määrin, että hän on ympäristönsuojelulain tarkoittama asianosainen.

Valituksenalaisella päätöksellä Seepsula Oy:n ympäristölupaa on muutettu muun muassa siten, että toiminta-alueen ulkopuolelta tuotavan murskattavan kiviaineksen määrä korotetaan 50 000 tonnista vuodessa 2 500 000 tonniin vuodessa eli 50-kertaiseksi. Tämä tarkoittaisi merkittävää lisäystä toiminta-alueelle saapuviin kuljetuksiin siitä huolimatta, että vuodessa murskattavan kiviaineksen kokonaismäärää ei ole muutettu. Ympäristömeluselvityksen mukaan 80 prosenttia liikenteestä käyttää länteen Katriinantielle eli Vantaan kaupungin alueelle menevää reittiä. Vantaan kaupungin on siten katsottava kuuluvan toiminnan muutoksen vaikutusalueeseen. Tämän perusteella Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisella on katsottava olevan valitusoikeus ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla.

[REDACTED] valitus on tullut vireille 27.3.2023 ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valitus on tullut vireille 28.3.2023.

Päätöskuulutuksen mukaan päätöstä koskeva kuulutus on julkaistu 20.2.2023, jolloin tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen 27.2.2023 ja valitusaika on päättynyt 29.3.2023.

Nykyään voimassa olevan ympäristönsuojelulain (432/2019) 85 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on annettava lupapäätös tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään. Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kyseisestä julkaisemisajankohdasta.

Ympäristönsuojelulain 85 §:n 1 momentin säännöksen tarkoituksena on, että kaikkien muutoksenhakuun oikeutettujen valitusaika lasketaan kuulutuksen julkaisun perusteella riippumatta siitä, koska he tosiasiaassa ovat saaneet tiedon päätöksestä. Tässä tapauksessa kuulutus on julkaistu 20.2.2023, joten tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen 27.2.2023 siitä huolimatta, että jotkut muutoksenhakijat mahdollisesti ovat saaneet tiedon päätöksestä jo tätä ennen. Muutoksenhakuajan ollessa 30 päivää on muutoksenhakuajan viimeinen päivä ollut 29.3.2023. [REDACTED] ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valitukset on siten tehty ajoissa.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus tutkii [REDACTED] ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen valitukset.

2. Pääasia

Sovellettavat säännökset

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitetaan 3) *ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla* laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelulain 29 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvanvaraisen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos muutos ei lisää ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia tai riskejä eikä lupaa toiminnan muutoksen vuoksi ole tarpeen tarkistaa. Toiminnan muutos on aina olennainen, jos toiminta sen seurauksena muuttuu direktiivilaitoksen toiminnaksi.

Saman pykälän 2 momentin mukaan luvan ja toiminnan 1 momentissa tarkoitettua muuttamista koskevaan hakemukseen sovelletaan 39 §:ää ja asian käsittelyssä noudatetaan, mitä 96 §:ssä säädetään. Direktiivilaitoksen toiminnan muuttamista koskevan asian käsittelyssä noudatetaan kuitenkin 5 ja 8 lukua, jos muuttamisesta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia.

Ympäristönsuojelulain 34 §:n 1 momentin mukaan valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee ympäristölupahakemuksen, jos: 1) toiminnalla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia tai asian ratkaiseminen valtion ympäristölupaviranomaisessa muuten on perusteltua toiminnan laatu tai luonne huomioon ottaen; 2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan ympäristövaikutukset saattavat kohdistua huomattavassa määrin sijaintikuntaa laajemmalle alueelle; 3) toiminta edellyttää ympäristöluvan lisäksi lupaa vesilain 3 luvun nojalla tai vesilaissa säädetyn muun kuin purkujohtoa koskevan tai tämän lain 68 ja 69 §:ssä tarkoitetun käyttöoikeuden perustamista ja lupahakemukset on 47 §:n mukaan käsiteltävä yhteiskäsittelyssä; 4) lupa on tarpeen 27 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella.

Saman pykälän 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee muun kuin 1 momentissa tarkoitetun lupahakemuksen. Valtion ympäristölupaviranomainen ratkaisee kuitenkin lupahakemuksen, jos: 1) toiminta sijaitsee usean ympäristönsuojeluviranomaisen toimialueella; 2) kyse on sotilaskäyttöön tarkoitettu toiminnasta; 3) lupa-asian yhteydessä ratkaistaan 136 §:ssä tarkoitettu maaperän tai pohjaveden puhdistamista koskeva asia, eikä toimivaltaa mainitun pykälän mukaisissa asioissa ole siirretty kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Saman pykälän 3 momentin mukaan, jos samalla toiminta-alueella sijaitsevien toimintojen lupa-asian ratkaisu kuuluu osaksi valtion ympäristölupaviranomaisen ja osaksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan ja toimintoihin on haettava lupaa siten kuin 41 §:ssä säädetään, lupa-asian ratkaisee valtion ympäristölupaviranomainen.

Saman pykälän 4 momentin mukaan edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista valtion ympäristölupaviranomaisen toimivaltaan kuuluvista toiminnoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Ympäristönsuojelulain 35 §:n mukaan toiminnan muuttamista koskevan lupahakemuksen ratkaisee se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu ratkaista vastaavaa uutta toimintaa koskeva hakemus.

Ympäristönsuojelulain 41 §:n mukaan, jos samalla toiminta-alueella sijaitsevalla usealla luvanvaraisella toiminnalla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä, toimintoihin on haettava lupaa samanaikaisesti eri lupahakemuksilla tai yhteisesti yhdellä lupahakemuksella. Lupaa voidaan kuitenkin hakea erikseen, jos hakemuksen johdosta ei ole tarpeen muuttaa muita toimintoja koskevaa voimassa olevaa lupaa.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 4 momentin mukaan toiminnan olennaista muuttamista koskeva lupahakemus on ratkaistava siten, että harkinta kattaa ne toiminnan osat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa ja ne ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ja riskit, joita muutos voi aiheuttaa.

Esityöt

Ympäristönsuojelulain 41 §:n esitöiden (HE 214/2013 vp) mukaan 41 §:ssä säädettäisiin samalla toiminta-alueella sijaitsevien toimintojen lupamenettelyiden yhteensovittamisesta samoin kuin voimassa olevan lain (vanha ympäristönsuojelulaki 86/2000) 35 §:n 4 momentissa. Kohta koskee samalla toiminta-alueella sijaitsevia, erikseen luvanvaraisia toimintoja. Lupien hakeminen samanaikaisesti voi olla tarpeen, kun toiminnoilla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia on tarpeen tarkastella yhdessä.

Vanhan ympäristönsuojelulain (86/2000) 35 §:n 4 momentin (252/2005) osalta on sitä koskeneen hallituksen esityksen (HE 227/2004 vp) yksityiskohtaisissa perusteluissa lausuttu muun ohella seuraavaa:

”Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti (4 momentti), jonka tavoite vastaa voimassa olevan ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n toimintakokonaisuuden sääntelyä. Käsitteestä toimintakokonaisuus luovuttaisiin. Ehdotettu säännös koskisi kaikkia luvanvaraisia toimintoja luvanvaraisuusperusteesta riippumatta, kun ympäristönsuojeluasetuksen 2 § koskee ainoastaan asetuksen 1 §:ssä tarkoitettuja luvanvaraisia toimintoja. Voimassa olevaan määritelmään verrattuna uutta olisi lisäksi se, ettei yhden toiminnoista tarvitsisi olla pääasiallinen toiminta. Myös tuotannollisen yhteyden vaatimus muutettaisiin toiminnalliseksi yhteydeksi. Säännös vastaisi näin tarkemmin IPPC-direktiivin laitospäätöstä sekä direktiivin liitteen I laitoslueuun jon jooantolauseuua. Säännöksen tavoite on yhdessä ehdotetun 31 §:n 4 momentin (3 momentin) kanssa, että toimintojen lupa-asiat tulevat vireille samassa viranomaisessa samanaikaisesti ja ne ratkaistaan ottaen huomioon toimintojen muodostama kokonaisuus.

Momentin mukaan lupahakemus tulisi tehdä siten, että eri toimintoja koskevat lupahakemukset tehdään samanaikaisesti. Toimintojen lupahakemukset voitaisiin tehdä erikseen tai yhdellä hakemuksella. Erilliset lupahakemukset käsiteltäisiin samanaikaisesti ja päätökset tulisi antaa samanaikaisesti. Yhteinen hakemus voitaisiin tehdä sellaisissa tilanteissa, joissa on kyse erittelemättömästä kokonaisuudesta. Tällöin kyse voi olla siitä, että lupaharkintaa ei voida suorittaa ilman, että samalla määrätään yhteisiä lupamääräyksiä.

Momentin viimeisessä virkkeessä säädettäisiin poikkeuksesta edellä selostettuun hakemusmenettelyä koskevaan pääsääntöön. Säännöstä voitaisiin soveltaa erityisesti toiminnan muutostilanteissa, jolloin tulisi olla mahdollista voimassa olevasta luvasta huolimatta hakea lupaa erikseen vain siltä osin kuin muutos koskee tiettyä toimintaa. Vastaavasti voitaisiin menetellä myös uutta toimintaa aloitettaessa, jos uusi toiminta muodostaisi selvän erillisen osan, vaikka se muutoin liittyisi vanhaan toimintaan teknisesti ja toiminnallisesti. Edellytyksenä erilliskäsittelylle olisi kuitenkin, että hakemuksen johdosta ei syntyisi tarvetta tarkistaa muilta osin voimassa olevia muiden toimintojen lupia tai yhteistä lupaa.”

Asiassa saatu selvitys

Senkkerin kiviainesalue sijaitsee Tuusulan Ruotsinkylässä osoitteessa Senkkerin metsätie 111. Seepsula Oy:n lainvoimaisen maa-aines- ja ympäristölupapäätöksen (yhteislupa) mukaiset otto- ja ottamisalueet sijoittuvat kiinteistöille Fågelbergmosse 858-411-3-140 ja Kalliola 858-411-1-185. Yhteislupaa koskeva suunnittelu- ja ottamisalue sijoittuu lisäksi seuraavien kiinteistöjen alueelle: Hannele 858-411-1-179, Lumina 858-411-1-184 ja Degermosse 858-411-1-145.

Kyseessä on Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 8.6.2021 § 60 antaman maa-aines- ja ympäristöluvan ympäristönsuojelulain 89 §:n mukainen toiminnanharjoittajan muutoshakemus sekä ympäristönsuojelulain 199 §:n mukainen aloituslupahakemus. Lainvoimaisen yhteisluvan muutoshakemus on tullut vireille 1.9.2021. Muutoshakemus on koskenut lainvoimaisen yhteislupapäätöksen lupamääräyksien 4 ja 19 muuttamista. Valituksenalaisessa päätöksessä on huomioitu muutoksen vaikutus valvontaan ja tarkkailuun sekä raportointiin ja ottoilmoituksen tekemiseen liittyviin lupamääräyksiin (lupamääräykset 34, 40 ja 44). Muilta osin lainvoimaisen yhteislupapäätöksen mukaiset lupamääräykset ovat jääneet muuttumattomina voimaan.

Seepsula Oy on hakenut muuttamista lupamääräykseen 4 siten, että toiminta-alueen ulkopuolelta nykyiselle murskaamolle tuotavan kiviainesmäärän osalta (nyt 50 000 tn/v, muutos 2 500 000 tn/v), ja lupamääräyksen 19 muuttamista siten, että suolan käyttö pölyntorjuntaan on sallittu. Valituksenalaisen päätöksen mukaan muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyisen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsulan kiviainestehtaalla, jolloin louheen vastaanotolla ei ole vaikutusta alueelle suuntautuvaan liikenteeseen. Hakemuksen mukaan kiviainestehtaalle voidaan tuoda kiviainesta niin nykyiseltä ottoalueelta tai nykyisen louhoksen laajentumisalueelta/viereiseltä ottoalueelta tai ulkopuolelta kiviaineksia, jotka ovat neitseellistä louhetta vastaavia ja joita ei luokitella jätteeksi.

Yhtiö on perustellut muutosta muun muassa sillä, että kiviainestehtaan lainvoimainen ja voimassa oleva kokonaiskapasiteetti ei muutu. Ulkopuolelta tuotavan kiviaineksen määrä kasvatettaisiin suuremmaksi jo ennen uuden kiviainestehtaan valmistumista. Kiviainestehtaan vaikutukset on mallinnettu kokonaiskapasiteetin mukaan ja käytännössä, jos kiviaineksia tuodaan ulkopuolelta, niin louhinnan vaikutukset hetkellisesti jopa vähentyvät. Ympäristövaikutusten kannalta ei ole merkitystä, jalostetaanko ulkopuolelta tuotava suurempi kiviainesmäärä nykyisellä tehtaalla vai uudella tehtaalla, koska kummankin tehtaan ympäristövaikutukset on arvioitu kokonaiskapasiteetin mukaan 3 400 000 t/v. Nykyisen ja uuden kiviainestehtaan kokonaiskapasiteetti ei kuitenkaan muutu.

Alueen ulkopuolelle suuntautuvassa liikenteessä ei tapahdu merkittäviä muutoksia. Muualta tuotavan louheen vastaanotolla tarkoitetaan ensisijaisesti mahdollisuutta nykyiseen toiminta-alueen viereisten kiinteistöjen kiviainesvarantojen jalostamiseen Seepsula Oy:n kiviainestehtaalla. Louheen

vastaanotto lisää tällöin jonkin verran alueen sisäistä liikennettä, mutta toiminnalla ei ole vaikutusta alueen ulkopuoliseen liikenteeseen. Kaikki alueen ulkopuoliset kiviaineskuljetukset suuntautuvat pääosin Senkkerin metsätieltä Katriinantielle ja kehä 3:lle. Arviolta noin 10–15 % kuljetuksista suuntautuu Senkkerin metsätien kautta Myllykyläntielle. Työntekijöiden henkilöautoliikenne ja huoltoliikenteen liikennemäärät eivät muutu oleellisesti. Alueen ulkopuolelle suuntautuva liikennemäärä on arvioitu edellisessä lupahakemuksessa noin 400 raskaaksi ajoneuvoksi vuorokaudessa (arvioitu 250 työpäivää sekä 50 tn kuljetusten mukaan). Mikäli koko 2 500 000 tn/v tuotaisiin ulkopuolelta, lisääntyisi liikennesuoritteiden määrä noin 270 suoritteella/päivä. Kuljetuskalustolla kuljetettavan sallittavan massan määrä on noussut.

Senkkerin kiviainesalueella on vireillä yksityishenkilön maa-aines- ja ympäristölupahakemus (yhteislupa) kalliokiviaineksen ottamiseksi ja louhimiseksi kiinteistöiltä 858-411-1-185 ja 858-411-1-179.

Seepsula Oy:llä on ollut vireillä (vireille 27.6.2022) Etelä-Suomen aluehallintovirastossa betoni- ja tiilijätteen käsittelyn ympäristölupahakemus Tuusulan Senkkerin kiviainesalueelle kiinteistöille 858-411-1-185 ja 858-411-3-140.

Massaholm

Seepsula Oy on 9.3.2022 laittanut vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa uutta toimintaa koskevan maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen. Hakemus on koskenut kalliokiviaineksen ottamista, kallion louhintaa ja siirrettävää murskainta Massaholmin louhinta-alueella Vantaan Seutulan kylässä kiinteistöllä 92-418-8-72. Kyseinen hakemus on koskenut myös Kiilan suojavallin rakentamista kiinteistöjen 92-418-8-73 ja 92-418-6-14 alueille.

Massaholmin suunnittelualue sijaitsee Vantaan Kiilan kaupunginosassa olemassa olevan Senkkerin kiviainestehtaan länsipuolella. Louhinta-alue rajautuu idässä ja koillisessa Vantaan ja Tuusulan kuntarajaan ja olemassa olevaan Seepsula Oy:n louhinta-alueeseen. Louhinta-alueelle kuljetaan Tuusulan puolella sijaitsevan Senkkerin kiviainestehtaan kautta. Suunnittelualueella muodostuvien hulevesien käsittely tapahtuu Tuusulan kunnan alueella sijaitsevan kiviainestehtaan hulevesien käsittelyjärjestelmässä. Louhittu kiviaines murskataan poikkeustilanteita lukuun ottamatta Senkkerin kivasemalla. Kaikki hankkeen toteuttamiseen liittyvä liikenne hoidetaan Senkkerin kivaseman liikenneyhteyksien kautta.

Etelä-Suomen aluehallintoviraston 27.6.2023, 191/2023 antaman päätöksen mukaan Massaholmin 28,8 hehtaarin louhinta-alueella saa irrottaa kiviaineksia louhimalla enintään 1 800 000 m³ltr vuodessa. Alueelta louhittavan kiviaineksen kokonaismäärä saa olla yhteensä enintään 12 985 280 m³ltr. Luvan mukainen alin ottotaso on +18 m (N₂₀₀₀), joka vastaa nykyisen Senkkerin voimassa olevan luvan alinta louhintatasoa. Massaholmin louhinta-alueen itäreuna tulee yhtymään kiviainestehtaan Tuusulan puolella voimassa olevan luvan mukaiseen tasoon ulottuvaan syvennyslouhinnan alueeseen.

Louhinta-alueelta saa lisäksi ottaa irtomaalajeja yhteensä enintään noin 700 000 m³ ktr. Massaholmin alueelta irrotettavat louheet jalostetaan yhtiön Tuusulan puolella olevalla kiinteistöllä sijaitsevalla olemassa olevalla kiviainestehtaalla. Siirrettävää murskainta on tarkoitus käyttää Massaholmin louhinta-alueella kiviainestehtaan poikkeustilanteiden aikana.

Seepsulan alueella on kolme porakaivoa. Murskan porakaivon vettä käytetään kiviaineksen kastelujärjestelmässä. Massaholmin louhinnan alkaessa louhituilla alueilla pintavedet valuvat irtilouhitun pohjan kautta yhdistyen nykyisen louhinta-alueen pumppukaivoon. Massaholmin louhinta-alueelta kiviaineksen oton aikana lähtevän veden laadun arvioidaan vastaavan Senkkerin alueelta nykyisin pois johdettavan veden laatua. Massaholmin alueella syntyy hulevesiä arviolta 56 500 kuutiometriä vuodessa eli keskimäärin 154 kuutiometriä vuorokaudessa. Massaholmin louhosalueen hulevedet suotautuvat irtilouhitussa pohjassa purkukaivolle ottoalueen viereiselle voimassa olevalle louhokselle. Massaholmin louhinnan päästöjen ja vaikutusten tarkkailu esitetään yhdistettävän Senkkerin kiviainestehtaan olemassa olevien toimintojen päästö- ja vaikutustarkkailuun.

Oikeudellinen arviointi

Asiassa on Vantaan ympäristönsuojeluviranomaisen valituksen johdosta ratkaistavana, onko Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalla ollut toimivalta ratkaista Seepsula Oy:n 1.9.2021 vireille laittama Senkkerin alueen maa-aines- ja ympäristöluvan muutoshakemus.

Seepsula Oy on asian ollessa lautakunnassa vireillä hakenut 9.3.2022 Etelä-Suomen aluehallintovirastolta maa-aines- ja ympäristölupaa niin sanotulle Massaholmin alueelle, joka sijaitsee Senkkerin alueen vieressä Vantaan kaupungin alueella. Lautakunta on antanut päätöksensä valituksenalaisessa asiassa 20.2.2023 eli sen jälkeen, kun Seepsula Oy:n Massaholmin aluetta koskeva lupahakemus oli tullut aluehallintovirastossa vireille. Valituksenalaisesta päätöksestä ilmenee, että lautakunnalla on ollut tieto Seepsula Oy:n aluehallintovirastossa vireillä olleesta hakemuksesta.

Valituksenalaisen päätöksen ja sitä koskevan hakemuksen mukaan kiviainestehtaan ympäristöluvan muutos lupamääräyksen 4 osalta on seurausta louhinnan laajentumisesta Massaholmin alueelle. Hakemuksessa uutta Vantaan kaupungin alueelle sijoittuvaa louhinta-aluetta on pidetty erillisenä alueena aikaisemmin luvan saaneeseen louhinta-alueeseen nähden. Tämän seurauksena lupamääräykseen 4 on haettu muutosta koskien muualta murskattavaksi ja seulottavaksi tuotavan louheen määrään. Hakemuksessa ei ole selvitystä, kuinka paljon louhetta tuotaisiin murskattavaksi muualta kuin Massaholmin alueelta ja olisiko muualta tuotavassa louheessa mukana myös rakennustyömailta tuotavaa jätteenä luokiteltavaa kiviainesta siinä määrin, että myös sillä seikalla olisi merkitystä toimivaltaista viranomaista arvioitaessa.

Vantaan puolelle sijoittuvan alueen louhintaan on haettu lupaa aluehallintovirastolta. Aluehallintovirasto on Massaholmin aluetta koskevassa

päätöksessään todennut hakijan hakemuksessaan esittäneen, että Vantaan puolelle kuntarajaa sijoittuva louhos tulee liittymään louhintatasoiltaan ja kaikilta muiltakin osin kiinteästi Tuusulan puolella sijaitsevan kiviainestehtaan toiminta-alueeseen. Aluehallintovirasto on katsonut, että toiminta tosiasiallisesti sijaitsee usean ympäristönsuojeluviranomaisen toimialueella, sillä Vantaan kaupungin alueella tapahtuvaan louhintatoimintaan kiinteästi liittyvä alueen sisäinen liikenne, louheen jalostus kiviainestuosotteiksi sekä työkoneiden huoltotoiminta tapahtuvat Tuusulan kunnan alueella. Myös Vantaan puoleisen louhinta-alueen hulevesien käsittely ja purku maastoon tapahtuvat Tuusulan kunnan alueella.

Hallinto-oikeus katsoo, kuten aluehallintovirasto edellä, että Massaholmin louhinta-alue liittyy kiinteästi valituksenalaisen päätöksen kohteena olevaan Tuusulan puolella sijaitsevan kiviainestehtaan toimintaan. Asiassa on lisäksi otettava huomioon, että Senkkerin ja Massaholmin louhinta-alueet muodostavat tosiasiallisesti yhteisen louhinta-alueen, joilla on yhteinen murskaamo (kiviainestehdas) ja yhteinen hulevesien käsittely. Näin ollen toiminnoista aiheutuvat keskeiset ympäristövaikutukset ovat yhteisiä eikä niitä voida erottaa toisistaan.

Toimintojen ajallista yhteyttä kuvastaa se, että tarve muuttaa lainvoimaista ympäristölupaa on perustunut Massaholmin louhinta-alueen avaamiseen ja valituksenalaisen muutoshakemuksen ratkaisun käytännön merkitys on siten riippuvainen saman toiminnanharjoittajan yhtäaikaaisesti vireillä olleen Massaholmin maa-aines- ja ympäristöluvan ratkaisusta.

Karttatarkastelun ja asiassa saadun selvityksen perusteella hallinto-oikeus katsoo, että louhinta laajennetulla alueella ja louheen murskaus muodostavat yhdessä ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan. Kyse on siten kahden kunnan alueella harjoitettavasta maa-ainesten otosta, louhinnasta ja louheen murskauksesta aputoimintoineen.

Edellä mainituilla perusteilla hallinto-oikeus katsoo, että eri viranomaisille toimitetuissa hakemuksissa on tosiasiallisesti ollut kysymys ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisesta ympäristöluvanvaraisen toiminnan olennaisesta muuttamisesta. Koska ympäristölupaa louhinta-alueen laajentamiseen on haettu aluehallintovirastolta, myös murskaustoimintaa koskevaa luvan muutosta on tullut hakea aluehallintovirastolta. Tätä tulkintaa tukee myös ympäristönsuojelulain 35 §, jonka mukaan toiminnan muuttamista koskevan lupahakemuksen ratkaisee se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu ratkaista vastaavaa uutta toimintaa koskeva hakemus.

Kun otetaan huomioon, että ympäristölautakunta on tiennyt valituksenalaisesta päätöksestä ilmenevästi louhintaa koskevan maa-aines- ja ympäristöluvan olevan vireillä aluehallintovirastossa, sen olisi tullut siirtää louheen murskausta koskeva hakemus ratkaistavaksi aluehallintovirastossa. Edellä mainituilla perusteilla Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalla ei ole ollut toimivaltaa ratkaista valituksenalaista päätöstä.

Selvyyden vuoksi hallinto-oikeus toteaa, että toimivaltaa koskevassa tarkastelussa ei ole ratkaisevaa merkitystä sillä, onko alueella suoritettavaa louhintaa ja murskausta pidettävä edellä mainitulla tavalla ympäristönsuojelulain 5 §:n ja 27 §:n tarkoittamana lupaharkintakokonaisuutena vai tarkastellaanko alueella suoritettavaa louhintaa ja murskausta erillisinä luvanvaraisina toimintoina. Asiassa on joka tapauksessa kysymys ympäristönsuojelulain 34 §:n 3 momentin ja 41 §:n tarkoittamasta tilanteesta.

Vantaan ympäristönsuojeluviranomainen on vaatinut päätöksen kumoamista ja asian käsittelyä aluehallintovirastossa yhteisesti muiden Seepsula Oy:n vireillä olevien lupahakemusten kanssa. Hallinto-oikeus on ratkaissut valituksen kumoamalla päätöksen ja edellyttänyt asian käsittelyä aluehallintovirastossa yhdessä Massaholmin alueen louhintaa koskevan asian kanssa, jonka hallinto-oikeus on niin ikään tänään tekemällään päätöksellä kumonnut ja palauttanut aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi. Valituksessa on lisäksi vaadittu, että asiassa annetaan koko Seepsula Oy:n toiminnan osalta yksi lupapäätös ympäristönsuojelulain 41 §:n perusteella. Tältä osin hallinto-oikeus toteaa, että valituksessa mainitusta Seepsula Oy:n betoni- ja tiilijätteen käsittelyä koskevasta ympäristölupapäätöksestä ei ole vireillä valituksia hallinto-oikeudessa ja päätös on saanut lainvoiman. Näin ollen asiassa ei tule hallinto-oikeudessa ratkaistavaksi, olisiko edellä mainittu lupa-asia tullut käsitellä aluehallintovirastossa yhdessä Seepsula Oy:n louhinta- ja murskaustoimintojen kanssa ja antaa asiassa yksi yhteinen lupapäätös. Tämän estämättä palautettua asiaa uudelleen käsiteltäessä lupaharkinnassa tulee otettavaksi ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaisesti huomioon myös muista toiminnoista aiheutuva ympäristökuormitus.

Johtopäätös

Keski-Uudenmaan ympäristönsuojeluviranomaisen Seepsula Oy:lle myöntämä ympäristöluvan muutos kumotaan edellä mainituilla perusteilla. Mikäli Seepsula Oy haluaa jatkaa hakemuksensa käsittelyä, luvan muutosta koskeva asia on käsiteltävä aluehallintovirastossa yhdessä Seepsula Oy:n Massaholmin alueen louhintaa koskevan hakemuksen kanssa, jonka hallinto-oikeus on tänään tekemällään päätöksellä palauttanut aluehallintovirastoon uudelleen käsiteltäväksi.

Asian näin päättyessä [REDACTED] esittämiin valitusperusteisiin ei ole tarpeen enemmälti vastata.

3. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Saman pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa

huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

██████████ on valituksessaan vaatinut, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikuluja johtuen viranomaisen ilmeisistä virheistä asian käsittelyssä. Asian oikeudellinen epäselvyys huomioon ottaen ei ole oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:ssä tarkoitetulla tavalla kohtuutonta, että muutoksenhakija joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Asiassa ei ole perusteita määrätä lupaviranomaista korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikuluja. Vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta on siten hylättävä.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Tuusulan kunnanhallituksen ja Vantaan kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **16.5.2025**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeustuomarit Patrick Sahlström ja Annukka Lagerstam sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Sauli Viitasaari.

Esittelijä Maritta Feodoroff

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu

270 euroa

Osoite: [REDACTED]

(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

[REDACTED] maksutta

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen, maksutta

Jäljennys maksutta

Seepsula Oy

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat

Tuusulan kunnanhallitus

Tuusulan kunnan terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin hallitus

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Finavia Oyj

Pääkaupunkiseudun Vesi Oy

Etelä-Suomen aluehallintovirasto / ympäristöluvat

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedotVaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>